

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

BỔ TÚC *Hồi Ký*
CỦA PHỐI SƯ
THƯỢNG VINH THANH
TRẦN QUANG VINH
Đạo Hiệu HIỂN-TRUNG
[1973]

TÀI LIỆU SƯU TẦM
2013

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **DAOCAODAI.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ GIÁO-SƯ THUẬN VINH THANH, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 29/07/2013

Tâm Nguyên

Bổ Tục Quyển Hồi Ký
CỦA GIÁO SƯ
THƯỢNG VINH THANH
TRẦN QUANG VINH
ĐẠO HIỆU HIỂN-TRUNG
[1973]

MỤC LỤC

❖ BỔ TÚC QUYỂN HỒI KÝ CỦA GIÁO SƯ THƯỢNG VINH THANH.....	11
▪ LỜI NÓI ĐẦU.....	13
▪ BỨC THƠ KỶ NIỆM.....	15
▪ PHẦN THỨ NHẤT.....	17
I. ĐỨC HỘ-PHÁP MỞ ĐẠO TẠI KIM BIÊN.....	17
II. HUYỀN DIỆU CƠ BÚT XÂY BÀN CẦU CƠ TẠI NHÀ ÔNG CAO ĐỨC TRỌNG	18
Một Vụ Tráo Lá Số Để Thủ Cơ	20
Bước Đầu Của Ông Trần Quang Vinh Trước Khi Nhập Môn.....	21
Trường Hợp Ông Võ Văn Sự, Đông Y Sĩ	24
Hoạt Động Tại Kim Biên	25
III. HIỂN TRUNG ĐẮC LĨNH SANG PHÁP	27
Hoạt Động Tại Pháp Quốc	28
Hầu Đoàn Tại Biệt Thự Ông Thái Thơ Thanh.....	32
IV. CHUẨN BỊ CUỘC CÁCH MẠNG CỨU ĐẠO CỨU NƯỚC.....	40
Một Nhóm Chức Sắc Hoạt Động Tại Kim Biên ...	40
Hoạt Động Tại Long Xuyên – Chuẩn Bị Ngày Khởi Nghĩa	43
Thăm Dò Tại Saigon Tiếp Xúc Lần Đầu Tiên Với Hai Sĩ Quan Hiến Binh Nhựt Bản	47
Bốn Bộ Đi Kim Biên Hoạt Động Rồi Trở Lại Saigon.....	49
▪ PHẦN THỨ HAI.....	51
THỜI GIAN THIÊN THƠ BIỂN CHUYỂN.....	51

Cơ Quan Hiệp Tác	51
LONG XUYỀN, NGÀY 19 THÁNG 9 NHÂM NGỌ	
(28-10-1942)	51
Lý Đại Tiên.....	52
Thượng Trung Nhựt Quyền Giáo Tông.....	53
ĐÀN CƠ TẠI LONG XUYỀN, NGÀY MÙNG 10	
THÁNG 10 NHÂM NGỌ (17-11-1942)	58
Lý Đại Tiên.....	58
Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt.....	60
TẠI BÁO ÂN ĐƯỜNG KIM BIÊN	63
ĐÊM RẪM THÁNG 10, NHÂM NGỌ (22-11-1942)	
22 GIỜ.....	63
Lý Đại Tiên.....	63
Quyền Giáo Tông	64
CĂN CỨ SAIGON.....	67
NGÀY 29 THÁNG 6, QUÍ MÙI (30-7-1943, 22 GIỜ)....	67
Quyền Giáo Tông	67
Cao Thượng Phẩm	68
THANH SƠN ĐẠO SĨ	68
NGÀY MÙNG 1 THÁNG 7 QUÍ MÙI (1ER AOUT 1943) .69	
Quyền Giáo Tông	69
13 THÁNG 10 QUÍ MÙI (10-11-1943) 21 GIỜ.....	71
Lý Đại Tiên.....	71
Thượng Trung Nhựt.....	72
21 THÁNG 10 QUÍ MÙI (18-11-1943) 20 GIỜ.....	75
Lý Đại Tiên.....	75
Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt.....	76

RẪM THÁNG 2 NĂM GIÁP THÂN (9-3-1944) 21	
GIỜ 30	78
Lý Đại Tiên.....	78
Thượng Trung Nhựt.....	79
MÙNG 7 THÁNG 3, GIÁP THÂN (30-3-1944) 22 GIỜ. 81	
Quyển Giáo Tông	81
MÙNG 3 THÁNG 4 GIÁP THÂN (25-4-1944) 21 GIỜ.. 83	
LÝ ĐẠI TIÊN	83
Quyển Giáo Tông	84
MÙNG 4 THÁNG 4 NHUẬN, GIÁP THÂN (25-5-	
1944).....	86
Quyển Giáo Tông	86
MÙNG 1 THÁNG 5 GIÁP THÂN (21-6-1944)	88
Trần Hưng Đạo Vương	88
NGÀY 4 THÁNG 7 GIÁP THÂN (22-8-1944) 20GIỜ30 90	
Anh Cả Đầy Các Em.....	90
MÙNG 3 THÁNG 9 GIÁP THÂN (19-10-1944) 22 GIỜ 92	
Chưởng Đạo Nguyệt Tâm	92
Thượng Trung Nhựt.....	93
19 THÁNG 10 GIÁP THÂN (4-12-1944) 20 - 21GIỜ45. 96	
Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Lý Giáo Tông.....	96
Quyển Giáo Tông	98
19 THÁNG 11 GIÁP THÂN (2-1-1945) 20GIỜ30	101
Quyển Giáo Tông	101
Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Lý Giáo Tông.....	101
Thượng Trung Nhựt.....	102
17 THÁNG CHẠP GIÁP THÂN (30-1-1945) 21 GIỜ .. 105	
Lý Đại Tiên.....	105

Quyển Giáo Tông	106
Lê Tả Quân	110
22 THÁNG GIÊNG ẤT DẬU (6-3-1945), 20GIỜ20	111
Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Lý Giáo Tông.....	111
Quyển Giáo Tông	112
21 THÁNG 2 ẤT DẬU (3-4-1945), 20GIỜ45	116
Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Lý Giáo Tông.....	116
Quyển Giáo Tông	118
TẠI SAO ĐẠO CAO-ĐÀI CÓ QUÂN ĐỘI.....	121
MỪNG 1 THÁNG 3 NĂM MẬU TÝ (DL. 9 AVRIL 1948)	121
Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Lý Giáo Tông.....	121
BÌNH LUẬN CỦA TÁC GIẢ.....	123

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

**BỔ TÚC QUYỀN HỒI KÝ CỦA GIÁO SƯ
THƯỢNG VINH THANH**

LỜI NÓI ĐẦU

Trong quyển “*Hồi Ký*” của Tác Giả xuất bản kỳ đầu (1972), có nhiều bạn phê bình với một cảm tình nồng hậu triu mến, trong số đó có ông bạn thân Nguyễn Văn Hợi, hiện thọ sắc Chương Ấn Hiệp-Thiên-Đài, gửi đến một bức thơ đầy khích lệ làm cho tác giả xúc động tâm tình nên mạn phép đăng tải vào quyển “*Bổ Túc Hồi Ký*” này nơi trang đầu thế “*Lời Tựa*” để lưu kỷ niệm cho đoàn hậu tấn.

BỨC THƠ KỶ NIỆM

TÒA THÁNH TÂY NINH

Ngày 25 tháng 8 Nhâm Tý (2-10-1972)

Kính gửi Đạo huynh Hiến Trung

Phối Sư Thượng Vinh Thanh

Kính đạo huynh,

Hân hạnh được đạo huynh gửi tặng quyển Hồi Ký của đạo huynh.

Mặc dù chưa có dịp nghe nhắc đến, nhưng những khúc khiêu của cuộc đời người sống hy sinh vì Đạo vì Đời đã in sâu trong trí não của đạo đệ thành trang ký ức đầy cảm thông, đầy triu mến, nay được xem lại thật là những phút phập phồng từ nhịp thở.

Nghĩ rằng cổ kim, những trang phải sống cho giống nòi rồi còn thêm nghĩa vụ vì Đạo nhà đã thành ra một thông lệ, ai ai cũng phải nếm mật nằm gai, thăng trầm để rèn trui cho nên trang tuấn kiệt, rồi nhớ lại Đức Quyền Giáo Tông là Đấng Thiêng-Liêng hộ mạng cho đạo huynh còn phải xúc động, nhưng rồi chỉ khuyến khích mấy vần thơ Vân Tiên:

*Nghêu ngao nay chích mai dâm,
Một bầu Trời Đất vui thăm ai hay;
Kinh luân sẵn nằm trong tay,
Ngửa nghiêng mặt nước vui say trong Trời.*

Thật lắm lúc nở gan mà cũng lắm hồi teo ruột, nhưng đã là người có thiên mạng thì mọi nguy hiểm gay go vẫn trôi như gió thoảng, chỉ có những người như Chí Sĩ Hồ Văn Ngà, không có sứ mạng thiêng liêng, cũng đồng thọ nạn với đạo huynh, nhưng bị hại một cách thảm thương, sau nhờ giác ngộ về phần hồn nên mượn cơ giáng bút nơi “*Thanh Trước Đàn*” than lên những câu não ruột.

Chư môn đệ Đức Thanh Sơn Đạo Sĩ toàn là đấng nơn tài, sanh ra để thi thố cách mạng, thì trong việc làm cách mạng phải xem cái chết là thường để đổi lấy vinh quang cho xứ sở, cho Đạo nhà.

Đạo đệ chúc đạo huynh còn nhiều sứ mạng và sẽ nêu cao danh nghĩa trong cuộc đời để nối tiếp thêm quyển “*Hồi Ký*” này mà có lẽ còn các bạn Bạch Vân sẽ đúc kết đầy đủ thêm hơn.

Thân ái kính chào đạo huynh.

Chương Ấn Nguyễn Văn Hợi

Đạo Hiệu Tịch Quang

Sao y bản chánh

Trần Quang Vinh

Đạo hiệu Hiến Trung

PHẦN THỨ NHƯT

Nguyên do thúc đẩy phải bổ túc quyển “HỒI KÝ”

Sau khi viết xong quyển sách HỒI KÝ, có nhiều bạn đạo lão thành đã cùng chung lo vun quén nền Đạo từ thuở, biết rõ chuyện xưa tích cũ trong đời hành đạo của Tác Giả, hằng nhắc nhở nên viết tiếp những “*thành tích*” bật nổi còn thiếu sót để lưu niệm và bổ túc cho đầy đủ, hầu lưu truyền cho đoàn hậu tấn.

Vì nể lời các bậc đàn anh và cũng vì cảm tình cùng chư đạo giả và chư tín hữu nam nữ, nên Tác Giả phải cố gắng để trí nhớ trung thực viết lại những đoạn còn thiếu sót mà hôm nay nhờ các bạn nhắc nhở, đại khái là:

1. Giai đoạn đầu, Đức Hộ-Pháp Phạm Công Tác đặc lệnh Chí-Tôn, đi Kim Biên truyền giáo.
2. Huyền diệu cơ bút buổi ban sơ tại Kim Biên.
3. Giai đoạn Giáo Hữu Thượng Vinh Thanh (tức là Tác Giả) đặc lệnh Đức Quyền Giáo Tông và Đức Hộ-Pháp đi truyền giáo tại Pháp Quốc được thành công, lúc trở về Tòa Thánh được tuyên dương công trạng.
4. Chuẩn bị cuộc Cách Mạng cứu Đạo cứu nước.

I. ĐỨC HỘ-PHÁP MỞ ĐẠO TẠI KIM BIÊN

Đức Hộ-Pháp đặc lệnh Chí-Tôn đi Kim Biên truyền giáo thượng tuần tháng tư năm Đinh Mão (1927), ở đậu nhà ông Cao Đức Trọng (sau là Tiếp Đạo Hiệp-Thiên-Đài)

---

trong dãy phố 8 căn gọi là phố Lang Cò, thuộc về đường hẻm, phía trước là đường Ohier. Nhà ông Cao Đức Trọng ở căn bìa, phía ngoài đường cái đi vào, còn nhà của ông Trần Quang Vinh (tức là Hiến Trung) thì ở cách đó hai căn, qua căn thứ năm là nhà ông Đặng Trung Chử (tức là Ngạn Sơn), Kế toán viên hãng buôn. (Sau này ông thăng đến phẩm Phối Sư, đặc lệnh thuyền chuyển về Tòa Thánh hành đạo, trách nhiệm Thượng Chánh Phối Sư).

Trong lúc đó, anh em thân thuộc ở gần toàn là công tư chức, hằng đêm tụ họp trước sân nhà ông Cao Đức Trọng chuyện trò và nhơn dịp ấy tiếp xúc với Đức Hộ-Pháp là người bạn mới ở Saigon đổi lên. Trong những câu chuyện thường, Đức Hộ-Pháp hằng đàm luận về thi phú văn chương, nhứt là nhắc nhở các bài thi học hỏi nơi Chí-Tôn và các Đấng Thiêng-Liêng, tường thuật bao nhiều huyền diệu trong việc xây bàn và cầu cơ lúc ở Saigon, lập đi lập lại những thi văn hướng dẫn về con đường đạo đức, những bài tiên tri nói về Đạo Cao-Đài và tương lai nước Việt. Câu chuyện rất hấp dẫn, thân phục được các bạn trí thức, mới kéo tới việc “*xây bàn*” thử để xem các Đấng dạy thế nào.

II . HUYỀN DIỆU CƠ BÚT XÂY BÀN CẦU CƠ TẠI NHÀ ÔNG CAO ĐỨC TRỌNG

Lúc mới khởi việc “*xây bàn*”, thì chỉ có Đức Hộ-Pháp và ông Cao Đức Trọng để tay lên bàn tròn, ba chơn, cơ lên những bàn nhịp hơi yếu, thêm một người ngoài để tay vào thì bàn nhịp mạnh, cách đếm và ráp chữ cũng giống y như hồi lúc Đức Hộ-Pháp hiệp với các bạn ở Saigon xây bàn vậy. Việc xây bàn phân đồng độc giả đều rõ biết, khởi

---

cần nhắc lại dài dòng.

Trong những bạn bè đến chơi, có người xin hỏi về gia đạo, về tương lai, về việc Nước, v.v... thì tức khắc được thưởng một bài thi, hoặc tứ cú hoặc bát cú để thỏa mãn lòng hiếu kỳ. Những vị được bài thi, đọc đi đọc lại, tự biết việc mình, khen cơ nói trúng phốc nên khen lấy khen để, gọi là linh thiêng, tỏ vẻ kính trọng hơn trước, rồi tiếng đồn lan rộng, nhiều người khác đến mỗi đêm.

Càng ngày khách càng đông, xây bàn thì chậm chạp chỉ mỗi đêm được năm ba bài thi, nên Đức Hộ-Pháp nảy ra hai ý kiến tuyệt diệu:

Một là tạo ra một tiểu Ngọc Cơ, hình thức như Ngọc Cơ tại Tòa Thánh cũng có căn cơ, mỏ cơ và một cái giỏ dương bằng mây phất giấy vàng, ngang miệng giỏ có một cây ngang, đẹp, giữa cây có xoi một lỗ cho vừa dút xuống cái cốt bàn cơ. Bàn cơ thì hình vuông như bàn cờ tướng, trên mặt có vẽ chữ A, Ẫ, Ầ tới chữ Z theo hình rẽ quạt. Khi dúc Ngọc Cơ vào cốt, hai vị phò loan hai tay nắm miệng giỏ, mỗi người một bên, khi điểm quang vào tay thì Ngọc Cơ chuyển động, quay qua quay lại trên trụ cốt, xây vòng theo chữ vẽ hình rẽ quạt, khi đến chữ nào mỏ cơ ngừng thì có người hầu kế bên đọc, một người khác viết lại từ chữ. Cách thức này tuy chậm hơn Ngọc Cơ ở Tòa Thánh nhưng mau hơn xây bàn gấp mười lần.

Hai là buộc ai muốn cầu cạnh điều chi thì phải dâng sớ, phải viết một tờ sớ kể lể việc mình cầu khẩn đội trên đầu khi hầu đàn, cơ giáng thì tuần tự kêu tên từ người. Huyền diệu thay! Mỗi khi có một hai chục người dâng sớ, hai vị phò loan là Đức Hộ-Pháp và ông Cao Đức Trọng làm sao biết tên họ, mà trong mỗi bài thi tặng cho mỗi

---

người đều mang tên người ấy ở đầu bài thi. Trong lá số của mỗi người dâng lên là họ hỏi việc riêng của họ, mà trong bài cơ tiếp được thì trả lời trúng theo sở cầu của họ, họ hết sức bá phúc.

MỘT VỤ TRÁO LÁ SỐ ĐỂ THỬ CƠ

Một đêm nọ, có bà góa phụ tên Trần Kim Phụng là một người đàn bà sang trọng, có tên tuổi, lại là một bậc thi sĩ ở Nam Vang mà ai ai cũng đều kính nể, đến hầu Đàn mà có tư ý là muốn thử cho biết thiệt hư, bà cũng vào trước đàn quì cơ lạy như mọi người, dâng số xin thi. Trong đàn thi đông đảo, mỗi người đội một lá số, lòng thành cầu khẩn. Lúc mới vào đàn, còn đương lộn xộn, kẻ đứng người quì, bỗng nhiên có ông bạn quen tên Huỳnh Đình Thới, Kế Toán viên hăng buôn, cố ý đến thử sự linh thiêng của Đàn Cơ, ông lớn ra phía sau chỗ bà Trần Kim Phụng đã quì và đội lá số lên đầu, ông lên tráo lá số của ông để thế vào lá số của bà mà bà không hay, cũng không ai để ý, rồi ông quì xuống có đội lá số của bà Trần Kim Phụng.

Khi cơ giáng ban một bài thi “*bát cú*” cho bà Trần Kim Phụng mà lá số do ông Huỳnh Đình Thới đội dâng, chữ đầu của bài thi là “PHỤNG” – “*PHỤNG đến bờ dương trời tiếng kêu*” (Tác Giả chỉ nhớ câu đầu của bài thi) mà trọn ý tứ của bài thơ thì toàn là việc của bà Trần Kim Phụng.

Rồi đến lượt ông Huỳnh Đình Thới mà lá số lại do bà Trần Kim Phụng đội dâng, cơ giáng cho một bài thi bát cú có tên THỚI đứng đầu, mà ý tứ và việc đều đúng theo số cầu của ông Thới đã viết trong lá số. Khi bãi đàn, đem thi ra đọc lại, ông Thới mới thú thật là ông tráo lá số của

---

ông cho bà Trần Kim Phụng đăng thử xem cơ thiết hay giả, chừng ấy ông mới bãi phục sự linh hiển thiêng liêng.

BƯỚC ĐẦU CỦA ÔNG TRẦN QUANG VINH TRƯỚC KHI NHẬP MÔN

Trong những đêm có Đàn Cơ, không lúc nào vắng mặt ông Trần Quang Vinh, nhưng ông chưa vội xin thi. Ông để thời gian quan sát tường tận và cho đầy đủ sự tin tưởng, ông mới quyết định. Một đêm nọ, thượng tuần tháng 6 năm Đinh Mão (1927), tại nhà ông Cao Đức Trọng, nhơn dịp ít khách, nhờ nhị vị phò loan đăng hỏi về phần mình, về tương lai đối với nước non xứ sở.

Một Đàn Cơ đặc biệt được tổ chức, lối 21 giờ, Đức Chương Đạo Nguyệt Tâm Chơn Nhơn tức là Victor Hugo giáng Đàn.

Ông Trần Quang Vinh quỳ trước Đàn khẩn nguyện chớ không có dâng sớ như thường lệ. Cơ lên, rung chuyển rất mạnh, mỗ cơ quay qua quay lại theo rẻ quạt trên mặt chữ một lúc, rồi mới từ từ viết. Đây là bài thi “*bát cú*” của Đức Chương Đạo Nguyệt Tâm Chơn Nhơn ban cho, với cái tên tộc “*VINH*” đứng đầu:

*VINH hiển tuy chưa toại thừa nguyên,
Phép nhà vẹn giữ cũng nên duyên,
Thảo ngay lòng nhớ lâu truyền hiếu,
Chánh trực xa nghe giỏi tất thiên.
Dậm gió chờ ngày đài cát đến,
Trường danh có lúc để nêu tên;
Coi mình khá giữ mình cho vẹn,
Cái Đạo Trượng Phu thế mới bền.*

Luôn dịp, ông Trần Quang Vinh bạch với Tiên Ông

---

cầu xin ban cho một Pháp Danh (tức là “*Đạo Hiệu*” ngày nay đó), Đức Chưởng Đạo không ngần ngại viết liền hai câu đối như sau, dạy dùng hai chữ đầu câu làm hiệu:

- HIỂN tổ vinh tông khả dĩ thượng phu chi đạo
- TRUNG quân ái quốc thị tri thần tử chi tâm.

Nói thật ra, mừng thì có mừng, bởi Tiên cho một bài thi đầy hy vọng về tương lai với một đạo hiệu rất tốt đẹp “*HIỂN TRUNG*” trong một câu đối bằng nho văn, không thể nghi ngờ đó là của hai vị ngôi cơ viết được. Tuy nhiên, cũng chưa trọn tin “*cặp luận*” trong bài thi:

*Dậm gió chờ ngày ðài cát đến,
Trường danh có lúc ðể nêu tên.*

Bởi tự nghĩ mình là một thơ ký, tiền lương không đủ nuôi gia đình mà trong lời tiên tri lại quả quyết là mình sẽ ði tới “*ðài cát danh vọng*”.

Tác giả lại bạch thêm với Tiên Ông một việc nữa: “*Bạch Tiên Ông, ðệ tử ước vọng sẽ ðược ðối về Nam Việt ðặng chăng?*” Tiên Ông ðáp bằng Pháp văn: “*Possible, aide-toi le Ciel t’aidera*” (nghĩa là: ðược, giúp người, Trời giúp lại).

Bình luận những lời tiên tri của Đức Chưởng Đạo, thì kết quả tương lai ðúng y như vậy. Năm 1942, trở về Nam Việt. Năm 1948–1951, ðài Cát ðến. Làm tới bực Tổng Trưởng, có tiền của, xe hơi, nhà lầu, ðầy danh vọng. Hơn nữa, nhờ việc phổ thông Đạo giáo khắp cả hoàn cầu mà Thế Giới ðều biết, có tên trong lịch sử Nước nhà lại còn có tên trong lịch sử Pháp quốc và Huê Kỳ.

Về Đạo hiệu Hiển Trung, có lẽ trong cặp ðối cũng có ẩn ý tiên tri nào đó, không thể ðoán trước, tác giả xin

---

nhường cho chư độc giả suy luận.

(Xin mở một dấu ngoặc nơi đây về đạo hiệu: Từ đoạn này sắp về sau, xin lỗi chư độc giả cho phép tác giả tự xưng đạo hiệu HIỂN TRUNG để viết cho gọn hơn là chức phẩm hoặc tên họ).

Chẳng những Hiển Trung có Đạo Hiệu một mình, mà các bạn đạo, trong những đàn cơ khác, cũng nhận đặng đạo hiệu.

Như ông Giáo Sư Thượng Bảy Thanh có đạo hiệu là PHONG CHÍ, nhưng không được giải thích bằng một cặp đối.

Ông Cao Đức Trọng có hiệu là CHÁNH ĐỨC với hai câu:

*CHÁNH Khí tà gian khùng,
ĐỨC Trọng quý thân kinh.*

Ông Đặng Trung Chử có hiệu là NGẠN SƠN, với hai câu:

*NGẠN chữ thiên xuân liễu,
SƠN đầu vạn cô tông.*

Ông Huỳnh Văn Tuy (là Phối Sư Thượng Tuy Thanh hiện tại) có hiệu là TỪ HUỆ với hai câu:

*TỪ tánh thiên sanh Tỷ,
HUỆ tâm định địa Dẫn.*

Ông Giáo Sư Thái Gấm Thanh, liễu đạo tại Madagascar có đạo hiệu là Tử Hóa (nhưng không có cặp đối). Rồi về sau, lần lượt, chư tín hữu mà các Đấng Thiêng-Liêng cho là đệ tử Bạch Vân Động, đều có hiệu tất cả.

TRƯỜNG HỢP ÔNG VÕ VĂN SỰ, ĐÔNG Y SĨ

(Sau thọ phong Giáo Hữu)

Tác giả xin trở lại khoản “*huyền diệu*” cơ bút lúc Đạo mới khai tại Nam Vang, câu chuyện cũng ngộ nghĩnh, cũng do cơ bút.

Nguyên do Hiến Trung có độ được một người bạn tên Võ Văn Sự, Đông Y Sĩ, chủ tiệm thuốc bắc, có phòng mạch tại châu thành Nam Vang, lần khi cũng đến hầu Đàn. Bản hiệu tiệm của người là Bình Sanh Đường, tánh nết hay khoe khoang tự xưng là Thi Sĩ, thi phú, văn nho cũng khá, được đời khen tặng. Tuy đã nhập môn Cao-Đài, nhưng đức tin chưa vững. Đôi khi, ông đại ngôn là đến Đàn để làm thi chơi với các Đấng. Vì lời nói vô ý thức ấy mà một đêm nọ, có Bát Nương Diêu Trì Cung giáng đàn và phiến trách như vậy (tác giả còn nhớ rõ nguyên văn như sau):

Lời của Bát Nương: “Anh Sự, anh nói anh giỏi lắm hả? Nội cái hiệu của anh đó thì đủ thấy cái dốt của anh rồi. Minh Tâm có câu:

*NHÀN trung kiểm điểm Bình Sanh Sự,
TỊNH lý tư lương nhứt sở vi.*

Phải dùng hiệu NHÀN TỊNH hay là TỊNH NHÀN mới trúng văn. Hiệu gì mà dùng có một câu là “*Bình Sanh Sự*” vậy!

Em thương mà dặn anh từ đây không nên xúc phạm đến các Đấng nữa nghe!

Bát Nương thương người chưa trọn hiểu Đạo, nên tuy quở rầy mà dạy dỗ, bởi lần khi anh Sự cũng có phạm thượng đến các Đấng, bằng cớ là có một hôm, vắng mặt

---

anh Sự, Đức Chưởng Đạo Nguyệt Tâm Chơn Nhơn giáng đàn cho một bài thi bát cú chữ nho, toàn là những vị thuốc bắc mà nhị vị phò loan không hiểu thấu ý nghĩa, bảo trao lại cho anh Sự. Bài thi như vậy:

*Mộc tặc phòng phong tuyết bạch đầu,
Trần bì thực địa ám minh châu;
Đào căn chí thiết hồng hoa kiến,
Nhãn nhục xuyên tâm quả lậu sâu.
Quân tử mạch môn cam thảo thuận,
Kỳ châu viễn chí khổ qua mâu;
Hổ giao lộc giác y căn thủ,
Trạch tả càn cương thiếu khách hầu.*

Đức Chưởng Đạo lại nhắn bảo anh Sự xem và tìm hiểu bài thi này thì biết trọn đời của người trong đó.

HOẠT ĐỘNG TẠI KIM BIÊN

Câu chuyện cơ bút và huyền diệu mở Đạo tại Kim Biên nói không cùng, chẳng phải có bao nhiêu đó mà thôi, còn nhiều việc trọng hệ liên quan đến nền Đạo tại Cao Miên, xin tóm lược dưới đây, chư đạo giả muốn tìm hiểu đây đủ chi tiết, xin do nơi Ban Đạo Sử, trong tập tài liệu tựa đề “*Giai Đoạn Lịch Sử Khai Đạo Tại Kim Biên (Tân Quốc) Tạo Dụng Hội Thánh Ngoại Giáo*”, Tác Giả Phối Sư THƯỢNG VINH THANH, Đạo Hiệu HIỂN TRUNG, viết vào mùa thu năm Kỷ Dậu 1969.

Tạo lập Thánh Thất tạm tại đường Lalande Callan.

Tìm được đất cát Thánh Thất thiết thọ, an lễ Khánh Thành hồi năm 1927.

Đối phó với mọi sự áp chế gắt gao của chánh quyền

Bảo Hộ và với Vương Quốc Cao Miên.

Đức Hộ-Pháp lưu lại đất Miên chừng một năm, trở về Tòa Thánh thượng tuần tháng Tư năm 1928. Khi Đức Ngài rời Kim Biên, Ngài đã tạo sẵn lưu lại một nhóm Chức Sắc đầy đủ khả năng và thiện chí kể sau đây (muốn cho dễ hiểu nên tác giả kể chức phẩm sau rốt của mỗi vị với tên họ và đạo hiệu):

- Giáo Sư Thượng Bảy Thanh (Lê Văn) đạo hiệu PHONG CHÍ
- Tiếp Đạo Cao Đức Trọng CHÁNH ĐỨC
- Phối Sư Thượng Tuy Thanh TỪ HUỆ
- Phối Sư Thượng Chử Thanh NGẠN SƠN
- Phối Sư Thượng Vinh Thanh (Trần Quang) HIỂN TRUNG
- Giáo Hữu Ngọc Sự Thanh (Võ Văn) NHÀN TỊNH
- Bà Giáo Sư Trần Hương Phụng ỨNG QUÂN
- Giáo Hữu Đặng Hương Huê (bạn ông Lê Văn Bảy)
- Giáo Hữu Huỳnh Hương Trọng (bạn ông Đặng Trung Chử)
- Giáo Hữu Nguyễn Hương Hạt (mẹ ông Đặng Trung Chử)

Và còn nhiều Chức Sắc, chức việc và đạo hữu trung thành không thể kể hết ra đây. Ấy là trụ cột của Hội Thánh Ngoại Giáo, mặc dầu gặp bao nhiêu trở ngại, vẫn lướt qua, phổ thông chơn đạo trong số kiều bào ở toàn xứ Cao Miên với số tín đồ là 64.954 người Việt Nam cộng với số 8.210 người Miên là 73.164 đạo hữu tất cả, đứng

---

theo bản thống kê chánh thức của Tòa Thánh năm 1951.

Sự hoạt động cho nền Đạo ở Kim Biên tóm lược trên đây kết thúc một giai đoạn có thể hấp dẫn nhưng đi ra ngoài phạm vi BỔ TÚC HỒI KÝ.

III . HIỂN TRUNG ĐẮC LĨNH SANG PHÁP

Nhơn dịp có cuộc Đấu Xảo quốc tế thuộc địa tại Vincennes-Paris vào năm 1931, Chánh Phủ Bảo Hộ Miền Quốc phái ông Trần Quang Vinh là một công chức (Thông Phán hạng nhì) đi dự cuộc. Tháng Chạp năm 1930, Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt và Đức Hộ-Pháp Phạm Công Tắc đến viếng Thánh Thất Kim Biên. Lúc ấy ông Thượng Vinh Thanh đã thăng phẩm Giáo Hữu. Hai vị Đại Thiên Phong biết Hiển Trung sắp đi công cán bên Pháp nên dạy phải nương cơ hội này mà truyền giáo và tìm phương xa giao với các chánh khách Pháp triều, sở cậy họ binh vực quyền tự do tín ngưỡng cho Đạo Cao-Đài ở Đông Dương đương bị chánh quyền thuộc địa và Bảo Hộ áp chế.

Ít hôm sau, anh Cả Quyền Giáo Tông và Đức Hộ-Pháp mời Giáo Hữu Thượng Vinh Thanh đến Thánh Thất một lần nữa, mà lần này hai anh lớn dạy đủ mọi việc khi đến Pháp phải lo, về mặt truyền giáo cũng như việc kêu ca với Chánh Phủ Pháp ra lệnh chấm dứt sự áp chế Đạo Cao-Đài ở Đông Phương. Anh Cả và Đức Hộ-Pháp tặng cho Hiển Trung một phiếu xuất năm trăm đồng bạc (500\$), cả hai anh Lớn đồng ký tên vào phiếu xuất và căn dặn trước khi đi Pháp nên về Tòa Thánh, trước đánh lễ Đức Chí-Tôn, sau viếng thăm các Anh Lớn và trao phiếu xuất cho ông Chánh Phối Sư Thái Thơ Thanh đặng lãnh

---

số bạc. Hiến Trung còn cẩn thận hơn, viết một bức thư gửi trước cho ông Thái Chánh Phối Sư kỳ hẹn ngày đến Tòa Thánh trao phiếu lãnh tiền. Ông nhận được thư, có trả lời hẳn hoi rằng sẽ y hẹn.

Đến kỳ hẹn nhằm ngày Chúa Nhựt, Hiến Trung từ Nam Vang về đến Tòa Thánh chiều Thứ Bảy, trọn ngày Chúa Nhựt tìm không gặp ông, mà hỏi thăm các Chức Sắc cũng không ai biết ông ở đâu mà chỉ, ông lánh mình không cho gặp, nghĩa là ông không cho lãnh số bạc mặc dầu Anh Cả và Đức Hộ-Pháp có thuật chuyện trước với ông tại sao định cho Hiến Trung số tiền ấy, và có dặn Hiến Trung hãy trao phiếu thì lãnh tiền. Sau biết rõ lại thì ông có tâm tình với một vài vị Chức Sắc rằng “*cho nó tiền nó đi Pháp nhảy đấm chó làm gì nên thân*”.

Đến 4 giờ chiều Chúa Nhựt ấy, thất vọng, Hiến Trung đành lìa Tòa Thánh với sự an ủi của mấy Anh Lớn, đi Gò Dầu Hạ đón xe trở về Nam Vang, vì sáng hôm sau là ngày làm việc. Việc này Anh Cả Quyền Giáo Tông và Đức Hộ-Pháp hiểu tại sao, nhưng can thiệp vô hiệu quả. Thành ra lúc xuống tàu sang Pháp, Hiến Trung không nhận được sự trợ giúp của Hội Thánh.

HOẠT ĐỘNG TẠI PHÁP QUỐC

Hiến Trung đáp tàu đò của Hãng Nhà Rong (Messageries Maritimes), chiếc Chenonceau, tách bến Saigon ngày 10-2-1931, tới Marseille 5-3, tới Paris 7-3-1931. Thời gian ở Paris từ 7-3-1931 đến 5-12-1931, trọn 9 tháng.

Ngoài phận sự lo cho cuộc đấu xảo Vincenne-Paris, Hiến Trung có thừa ngày giờ lo Đạo, hằng tiếp xúc với

---

nhiều nhân vật, nào là Nghị Sĩ, Luật Sư, Giáo Sư, Sĩ Quan, Ký Giả, đại khái là Hội Nhân Quyền (Ligue des Droits de l'Homme) mà Tổng Thư Ký là ông Emile Kahn, kế tiếp là ông Henry Guernut, ông này cũng là Nghị Sĩ danh tiếng ở Quốc Hội Pháp.

Mọi việc hoạt động trọn 9 tháng ở Pháp không thể kể xiết, những tài liệu sinh hoạt lần lượt gửi về Tòa Thánh cho Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt. Những chi tiết đã đăng trong quyển HỒI KÝ 1972, độ được những nhơn vật nào, bao nhiêu người Pháp được Chí-Tôn phong thưởng, những ai đứng ra binh vực Đạo Cao-Đài, kết quả cuộc vận động, v.v... thấy thấy đều có đăng tải trong quyển HỒI KÝ trong trang “*Công Nghiệp Đạo*” của Phối Sư Thượng Vinh Thanh.

Diễn hình nhưt là trước ngày trở về Việt Nam, Hiễn Trung có thiết lập một tiệc tại khách sạn có danh nhưt tại Paris mà ngày nay vẫn còn, đó là Lữ Quán Lutétia, tiệc đãi tất cả là 22 vị ân nhân đã có thành tích binh vực Đạo Cao-Đài.

Sau buổi tiệc, đáp bài diễn văn cảm tạ của Hiễn Trung, ông Henry Guernut, Tổng Thư Ký Hội Nhân Quyền, lại là Nghị Sĩ Quốc Hội đáp từ bằng một bài diễn văn lịch sử lược thuật mọi can thiệp của Hội Nhân Quyền và của ông nhơn danh Nghị Sĩ binh vực sự tự do tín ngưỡng của Đạo Cao-Đài. Bài diễn văn này có đầu thanh đem về trình Anh Cả Quyền Giáo Tông và Hội Thánh, có mở máy phát thanh lại cả Hội Thánh đều nghe. Cũng có đăng vào một số Tạp Chí của Hội Nhân Quyền mà hôm nay Hiễn Trung còn giữ bốn quay máy Ronéo trong quyển sách “*Les Martyrs de la Foi Nouvelle*”,

---

quyển này Tác Giả có tặng cho văn khố và Ban Đạo Sử Tòa Thánh Tây Ninh để lưu niệm đời đời... Độc giả nào thạo tiếng Pháp có thể đến xem và phiên dịch ra tiếng Việt hoặc tiếng Anh nếu cần.

Hiển Trung Về Đến Saigon. Bận về cũng trùng chiếc tàu Chenonceau nữa.

Tách bến Marseille 5-12-1931, cập bến Nhà Rồng, Saigon ngày thứ Tư 30-12-1931, 7 giờ sáng. Tại bến tàu, đã có sẵn gia đình và bà con thân quyến ở Long Xuyên là quê nhà lên rước đông đảo, bởi tục lệ xưa, mỗi khi sang Pháp trở về là cả một vấn đề danh dự.

Hiển Trung đứng trên “*boong*” tàu ngó xuống, ngoài Mẹ và gia đình thân quyến, lấy làm bất ngờ mà nhận thấy có dạng các Anh Lớn trong Đạo cũng đồng đi rước Hiển Trung, xin kể tên ra đây:

1. Anh Cả Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt.
2. Đức Hộ-Pháp Phạm Công Tắc.
3. Ông Chánh Phối Sư Thái Thơ Thanh.
4. Ông Bảo Văn Pháp Quân Cao Quỳnh Diêu.
5. Ông Giáo Sư Thượng Tuy Thanh (tức là anh Từ Huệ)
6. Ông Giáo Hữu Thái Gấm Thanh (tức là Từ Hóa).
7. Ông Sĩ Tải Đỗ Quang Hiển, Bí Thơ của Đức Hộ-Pháp.

Thuở ấy tình hình trong nước được yên tĩnh dễ dàng, nên khi tàu Pháp đến cập bến xong xuôi, rắp thang lên tàu vững vàng, thay vì hành khách lên bờ, trái lại quan tàu cho phép những người đi rước xuống tàu trước, rồi để cho bà con thân quyến tự tiện đi tìm người mình rước

---

mà mừng rỡ.

Hiển Trung quá xúc động. Một đảng là Mẹ, cả gia đình bà con, một đảng là Anh Cả, Đức Hộ-Pháp và các bạn Chức Sắc bao quanh. Mừng không thể tả, trả lời người này, nói chuyện với người nọ, rồi tắt cả xuống phòng ăn, bảo “*garçon*” là bồi giúp việc đem trà, café, bánh mì bơ và đủ thứ bánh trái. Thật là một tiệc trà bất ngờ, ai ai cũng ăn vui vẻ chuyện trò. Lúc thái bình có sự dễ dàng như vậy đó. Hiển Trung ngồi gần Anh Cả, Đức Hộ-Pháp và các Chức Sắc chung một bàn. Bà con thân quyến ngồi nối tiếp và thêm một bàn nữa.

Mãn tiệc trà cũng gần 9 giờ. Thay vì Hiển Trung bao trả tiền tiệc trà này, mấy bà con ở Long Xuyên lên rước mình họ dành trả hết.

9 giờ, đem hành lý lên bờ.

Hiển Trung xin phép Mẹ và gia quyến để đi cùng một đoàn với các Chức Sắc, từ bến tàu ra tới cửa Nhà Rồng, vì xe đậu ngoài đường Jean Eudel. Đi bộ, vừa đi vừa nói chuyện hết sức vui vẻ. Anh Cả Quyền Giáo Tông nắm tay Hiển Trung, kéo đi sệt lại sau và nói nhỏ như vậy: “*Thơ nó nhờ moi mời toi chiều nay lối 7 giờ đến nhà nó ăn cơm. Nó e ngại toi phiền nó rồi từ chối nên mới cậy moi*”. (Thời buổi ấy, hễ thân mật nhau thì dùng tiếng “*Tôi, Moi*” nghĩa là “*Máy, Tao*”, Tây gọi là “*tutoyer*”).

Hiển Trung liền đáp với Anh Cả như vậy: “*Anh Cả mời thì tự nhiên em phải vâng. Mà dẫu cho anh Lớn Thơ mời thì em cũng nhận, không lẽ em cố tâm phiền anh về vụ trước hay sao?*”. Đó rồi Anh Cả chỉ nhà anh Lớn Thơ ở Tân Định và hẹn cho đúng giờ. Ra tới đường cái, Anh Cả,

---

Đức Hộ-Pháp và các Chức Sắc bắt tay từ già Hiến Trung, hẹn nhau lần chót là chiều tối sẽ tái ngộ.

Phần Hiến Trung thì trở lại hiệp đoàn với Mẹ, vợ con, cạnh bà con thân quyến. Đến khách sạn Phong Cảnh đã mướn sẵn. Tạm ở đó, cùng nhau đi ăn cơm trưa rồi về nghỉ. Chiều lại, cỡ 7 giờ, Hiến Trung đúng hẹn tại nhà Anh Lớn Thái Thơ Thanh, ở đầu đường Paul Bert, Tân Định, trong một biệt thự mà hiện nay Hiến Trung có đi ngang qua đó nhìn thấy cũng còn y như cũ.

HẦU ĐÀN TẠI BIỆT THỰ ÔNG THÁI THƠ THANH

Lần này có đủ thì giờ hầu chuyện với mọi người, đủ mặt các vị gặp hồi sớm mai. Trong câu chuyện, Đức Hộ-Pháp có nói với Hiến Trung rằng: *“Lúc tôi ở Pháp gần hồi hương, ở bên này moi cũng biết túi tôi cạn, nhờ Bát Nương cho hay và nhắc nhở đến tôi”*.

20 giờ, ăn cơm. Xong rồi còn chuyện vãn tới 23 giờ.

23 giờ, Anh Cả bảo Hiến Trung lên hầu Đàn Cơ. Mọi người đều lên lầu. Nơi Điện thờ, đèn nhang sắp sẵn, cả thầy đều vào quì lạy Chí-Tôn.

Đức Hộ-Pháp và ông Bảo Văn Pháp Quân phò tiểu Ngọc Cơ: Đức Chương Đạo Nguyệt Tâm giáng, bảo hiến Trung đưa đầu trên bàn Cơ, vẽ cơ rà rà trên đầu tỏ vẻ ban ơn.

Sau khi để lời chào mừng các Anh Lớn, Đức Chương Đạo ban cho một văn thi bằng Pháp Văn, nội Đàn người nào cũng hiểu là ai cũng học trường Pháp, biết tiếng Pháp.

Nguyên văn bài cơ chữ Pháp, Hiến Trung sao lục ra đây để lưu kỷ niệm. Muốn cho chư đọc giả hiểu, nên tạm

---

dịch ra đây bằng Việt văn, điệu “*song thất lục bát*”, cũng cố gắng cho sát ý nghĩa, chứ độc giả nào rành hai thứ chữ Pháp-Việt, xin bảo cho Tác Giả nếu có điều sơ thất, xin đa tạ, đa tạ.

Đây, bài của Đức Chưởng Đạo giảng đàn đêm 30-12-1931, lối 23 giờ, có đăng tải trong quyển Lịch Sử “*Les Messages Spirites de la 3ème Amnistie de Dieu*”, trang 63:

Saigon, đêm 30 tháng 12 năm 1931 (23 h.)

**Chez le grand Dignitaire Thái Thơ
Thanh à Tân Định, Saigon**

Médiums: Hộ-Pháp và Văn Pháp

Présents à la séance: Le Pape Intérimaire Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhật, Chánh Phối Sư Thái Thơ Thanh, Giáo Hữu Thượng Vinh Thanh et quelques Dignitaires.

**CHUỖNG ĐẠO NGUYỆT TÂM
ou VICTOR HUGO**

Bonjour mes grands frères,
Et la Mission Eùtrangère
Viens Hiến Trung mon enfant,
– Voilà ton nom est maintenant grand,
Viens recevoir la bénédiction de ton père.
La lignée des Hugo a le droit d’être fière.
Tu as assez vu n’est-ce pas?
La France est vraiment grand Etat.
Oh! Ne te plains pas de son ingratitude,

Quoiqu'Elle soit France, Elle garde cette habitude.
Tu lui as rendu un grand service,
Et, en religion, tu n'es que novice.
Pauvre garçon! Tu m'as fait tant souffrir au berceau,
Et tu me paies maintenant d'un renom des plus beaux.
Ta mère a promis de venir
Avec moi, elle voudra te benir.
Nous parlerons plus amplement au Saint-Siège.
Au revoir et à tantôt.

Bài bằng Pháp Văn, tạm dịch ra Việt văn
Saigon, đêm 30 tháng 12 năm 1931 (hồi 23 giờ)

Tại biệt xá ông Chánh Phối Sư Thái
Thơ Thanh ở Tân Định

Phò Loan: Hộ-Pháp và Văn Pháp
Hầu Đàn: Q. Giáo Tông Thượng Trung Nhật,
Chánh Phối Sư Thái Thơ Thanh, Giáo
Hữu Thượng Vinh Thanh và vài vị
Chức Sắc.

CHUỖNG ĐẠO NGUYỆT TÂM CHỜN
NHỜN hay VICTOR HUGO

Chào chư Đại Huynh và Hội Thánh Ngoại Giáo.

*Hiển Trung con, lại đây Thấy dẫn,
Tuổi tên con nay đặng chói lò;
Huê ân con nhận nơi Cha,
Có quyền hãnh diện giòng Ta với đời.*

---

*Con đã thấy bao thời Pháp quốc,
Được khắp nơi tôn bực Đại Cường;
Phiên chi con, kẻ vô ơn,
Mặc dù danh vọng cũng còn thói quen.
Án lớn kia một phen con trả,
Khi mới vào lập quả đường tu;
Nuôi con Cha lắm công phu,
Giờ đây mừng trẻ đến bù vinh quang.
Mẹ con hứa đến trần gian,
Cùng Cha thăm viếng ân ban con hiền.*

THĂNG

Trong hai câu sau rớt bài Thánh Giáo trên, Đức Chưởng Đạo có cho hay rằng bà Victor Hugo, tức là Mẹ kiếp trước của Hiến Trung, hứa sẽ ban ơn cho con.

Lần lượt, ngày qua ngày, cho tới hơn một năm sau mới có dịp cho bà giảng tại Kim Biên đêm 16-2-1933, do Đức Hộ-Pháp và ông Cao Tiếp Đạo phò loan.

Sau đây là nguyên văn bài văn thi bằng Pháp văn, Tác giả cũng tạm dịch ra Việt văn theo điệu “*song thất lục bát*” (có đăng trong quyển sử “*Les Messages Spirites de la 3ème Amnistie de Dieu*”, trang 73.

Phnom-Penh, le 13 Février 1933 (22h)

(Chez Chánh Đức)

Médiums: Hộ-Pháp, Tiếp Đạo

**Présents à la séance: G.S. Thượng Bảy Thanh, G.S.
Thượng Vinh Thanh, G.S. Thượng Chữ Thanh.**

VICTOR HUGO

Bonjour mes frères et soeurs.

Charles et Francois, votre mère vient.

Madame VICTOR HUGO née Adèle FOUCHER

Debout mes enfants. Pleurs!

Je ne suis contrarié de ma vie

La volonté de votre père,

Surtout dans ses actes humanitaires.

C'est toujours contre la tuerie

Qu'il a lutté.

Après sa mort, il n'abandonne pas son projet.

Il vous envoie continuer ses oeuvres

Parmi ceux qui vous ont reniés.

Par ingratitude, ils accumulent les pires manoeuvres,

Les calomnies et les iniquités.

Qu'a-t-il pu obtenir comme résultat?

Il a toutes les facultés de connaître dans l'Au-Delà.

Non, il persiste malgré mes pleurs

A vous envoyer dans ce monde de terreur.

Vacquerie lui aussi se reincarne;
Il se dit souvent que cette terre est son charme.
Il va être grand homme d'Etat,
Il suit la trace de Léopold dans les Pays-Bas.
Adèle ne veut plus souffrir,
Pour vous voir seulement, elle refuse de venir.
Elle dit que le souvenir est cuisant,
Elle ne veut plus revoir le monde des vivants.
Au revoir

Bài bằng Pháp văn, tạm dịch ra Việt văn

Nam Vang, ngày 16 tháng 2 năm 1933 (22 giờ)

(tại tư gia Chánh Đức)

Phò Loan: Hộ-Pháp, Tiếp Đạo

Hầu Đàn: G.S. Thượng Bảy Thanh, G.S. Thượng
Vinh Thanh, G.S. Thượng Chủ Thanh.

VICTOR HUGO

Chào quý Anh và quý Chị

Charles và Francois (tức Ngạn Sơn và Hiễn Trung)

Mẹ hai con đến.

VICTOR HUGO Phu Nhân, nữ danh ADELE
FOUCHER.

*Nầy hai con bình thân nghe dạy,
Đỡ lụy thương Mẹ phải đến đây;
Xét ra đời Mẹ bao ngày,*

---

*Giữ tròn bốn phận đấng cay cùng chống.
Ý Cha con Mẹ không dám trái,
Bởi việc làm nhưn ngài của Người;
Đấu tranh chống giết muôn loài,
Về Tiên Người cũng chưa người mộng lành.
Nên giao con sở hành tiếp tục,
Lắm những người xúi dục không nhìn.
Bày trò bạc nghĩa vô tình,
Mưu mô bất chánh để mình con cam.
Mẹ hỏi thử có đem kết quả,
Cõi thiêng liêng người đã rõ thông;
Mẹ dù than khóc cũng không,
Chỉ người cương quyết gởi con xuống trần.
Vacquerie riêng phân tái kiếp,
Đến thế gian cho hiệp với lòng;
Đại thần nó sẽ nên công,
Hòa Lan giúp nước theo giòng Léopold.
Adèle sợ tâm hôn thêm khổ,
Nên không về hội ngộ cùng con;
Vì rằng kỷ niệm xưa còn,
Đau thương lắm cảnh héo hon lòng người
Nên không muốn thấy cõi đời
Con người sống nữa để rời khổ thân.*

THĂNG

Giáo Hữu Thượng Vinh Thanh Được Tuyên Dương
Công Trạng Tại Tòa Thánh Tây Ninh

Ngày Vía Đức Chí-Tôn, mừng 9 tháng Giêng năm

Nhâm Thân, nhằm ngày chúa nhật 14-2-1932, Hiến Trung từ Kim Biên về Tòa Thánh châu lễ.

Khi mãn lễ là 4 giờ sáng.

Bãi đàn, phân bày ban, nam tả nữ hữu.

Đức Quyền Giáo Tông mời Giáo Hữu Thượng Vinh Thanh ra đứng giữa Đàn, một tay thì ôm một xấp hồ sơ, một tay thì nắm Hiến Trung, giới thiệu như vậy: (Tác giả xin kiểu lỗi cùng chư đạo hữu, chư độc giả, rằng lời lẽ lặp lại đây là ý nghĩa trung thực, nhưng cách nói có lẽ khác, bởi đã lâu trôi 40 năm, không thể lập lại giống y những lời giới thiệu của Anh Cả).

Lời giới thiệu của Đức Quyền Giáo Tông:

“Đây là Giáo Hữu Thượng Vinh Thanh, vừa lập được một kỳ công với Đạo. Nhon dịp công cán bên Pháp Quốc, một mặt tận tâm truyền giáo, một mặt lo tiếp xúc với các yếu nhon trình bày các bằng chứng yêu cầu họ binh vực Đạo Cao-Đài bị chánh quyền Pháp ở Đông Dương áp chế gắt gao. Chánh phủ Pháp trao hồ sơ cho Quốc hội.

Trong một phiên họp và sau khi thảo luận và bỏ thăm, Quốc Hội Pháp chấp thuận một Đạo Luật ân xá cho tất cả tín đồ Cao-Đài bị tù hoặc bị phạt vạ, luôn dịp tuyên bố cho Đạo Cao-Đài được tự do tín ngưỡng”.-

Anh Cả nói xong, cầm tập hồ sơ đưa lên cao và tiếp:

“Đây là bằng cứ mọi việc hoạt động cho Đạo, lần lượt em Giáo Hữu gửi tài liệu về Tòa Thánh, nằm trong hồ sơ này”. Khi dứt lời, Anh Cả đọc lớn bốn câu thi sau đây của Bát Nương Diêu Trì Cung, rút trong một bài Trường Thi dạy Đạo:

---

*“Nếu có kẻ an bang tế thế,
“Quì mà nghinh lấy lễ trọng người;
“Cổ thân ra mảnh áo tôi,
“Che mưa đỡ nắng cho đời nguy nan.*

Đọc bốn câu thi, Anh Cả liền quì xuống giữa Đàn, phía sau Đức Hộ-Pháp cũng quì, rồi trọn cả Đàn, noi gương hai Anh Lớn, đều quì xuống tất cả.

Hiển Trung rất bối rối, không biết làm thế nào hơn là quì mọp xuống trước Anh Cả mà lạy hai lạy rồi đứng dậy để lời đa tạ ơn tất cả mọi người – luôn dịp lược thuật sơ qua những công trình tại Pháp.

Mãn Đàn đã 4 giờ rưỡi sáng.

IV . CHUẨN BỊ CUỘC CÁCH MẠNG CỨU ĐẠO CỨU NƯỚC

Về đại cương, đã đăng tải trong quyển *“LỊCH SỬ ĐẠO CAO-ĐÀI TRONG THỜI KỲ PHỤC QUỐC 1941-1946”*. Về tiểu tiết, tác giả tưởng cũng nên nói rõ những gì đã xảy ra dẫn đến cuộc *“Cao-Đài làm Cách Mạng”*.

Nhờ Đạo Luật ân xá năm 1932 và cũng nhờ có Phong Trào Bình Dân tại Pháp nổi lên, nên đối với Chánh Quyền thuộc địa, nền Đạo được yên một lúc về mặt áp chế. Mãi cho đến ngày mùng 4 tháng 6 nhuận năm Tân Tỵ (27-7-1941) là ngày Đức Hộ-Pháp Phạm Công Tắc bị Pháp bắt lưu đày qua hải đảo Madagascar, mới có cuộc khủng hoảng trong giới Cao-Đài mà tất cả tín đồ, non hai triệu người, đều phần uất tốt độ.

MỘT NHÓM CHỨC SẮC HOẠT ĐỘNG TẠI KIM BIÊN

Những biến chuyển đã xảy ra tại Tòa Thánh sau

---

ngày Đức Hộ-Pháp bị bắt đã tường thuật trong quyển “*Lịch Sử 1941-1946*”. Đây chỉ nói về mọi biến động bên ngoài, trước tiên là tại Kim Biên, nhưng cũng nên nhắc lại lúc Đạo lâm nguy, thì tại Tòa Thánh chỉ còn có một mình ông Chánh Phối Sư Thượng Chử Thanh là Chúc Sắc lớn, nhưng ông không đủ can đảm đảm đương mọi việc khó khăn nguy hiểm, tìm phương ẩn náu tại Chợ Lớn nơi nhà một tín đồ là ông Tám Sao (cụu Lễ Sanh). Ông tiếp xúc được với Giáo Sư Thượng Vinh Thanh và hẹn hò ngày nào về Kim Biên thì cho ông cùng đi. Đến ngày kỳ hẹn là mùng 7 tháng Giêng Nhâm Ngọ (21-2-1942), ông Thượng Vinh Thanh mạo hiểm chở ông về Thánh Thất Kim Biên trên một chiếc xe riêng.

Hạ tuần tháng 3 năm Nhâm Ngọ (1942), một nhóm Chúc Sắc có tên sau đây là ông Cao Tiếp Đạo, ông Chánh Phối Sư Thượng Chử Thanh, ông Giáo Sư Thượng Tuy Thanh, ông Giáo Sư Thượng Vinh Thanh, ông Giáo Hữu Thái Đến Thanh, nhị vị Lễ Sanh Thượng Tý Thanh và Ngọc Hoai Thanh tựu họp tại Thánh Thất Kim Biên để tìm phương lo cứu Đạo, nhưng cũng chưa ngã ngũ ra sao.

Tình thế càng ngày càng khó, nhân viên Công An của Pháp canh gác các cửa ra vào Thánh Thất, xét giấy tờ ghi tên những người vô ra với lắm điều hăm dọa. Ông Thượng Chử Thanh nhắm thế khó ở yên, nên qua đầu tháng 7, ông lỏn ra cửa sau mà lính không thấy, ông đến Sứ Quán Nhựt yêu cầu gởi ông sang Thái Lan, thế là ông đã được lưu vong êm thấm.

Phần ông Cao Tiếp Đạo, ông hay có sự tập nã của Pháp định bắt ông, nên qua ngày 18 tháng 8, ông lỏn ra sở Hiến Binh Nhựt và nhờ xe của sở này đưa ông ra xe lửa

---

sang Bangkok (Thái Lan).

Mật Thám theo dọ dẫm từ tháng 2 tới tháng 7 mới tìm ra manh mối là ông Trần Quang Vinh chở ông Đặng Trung Chử và chính ông Vinh là người chở ông Chử từ Saigon về Nam Vang. Một tờ phúc trình của Chánh Sở Mật Thám gửi tới ông Khâm Sứ Pháp tố cáo ông Trần Quang Vinh.

Liên đó, không cần điều tra, quan Khâm Sứ Pháp ra một nghị định bãi chức ông Trần Quang Vinh lúc ấy là Thông Phán ngạch Chánh Phủ Bảo Hộ, chiếu theo một Sắc Luật của Tổng Thống Pétain là hễ công chức nào mà tỏ ý chống đối Chánh Quyền thì bị sa thải ngay, nhưng cũng có khoản trong sắc luật dự định rằng công chức thâm niên thì bắt buộc hồi hưu. Ông Trần Quang Vinh làm việc trong ngạch được 22 năm, nên khỏi bị sa thải mà được cái ân huệ là hưu trí tỷ lệ, tục gọi là hưu trí non.

Thế là Giáo Sư Thượng Vinh Thanh được rảnh rang có dịp chung lo với các Chức Sắc còn lại lối vài tháng, đến tháng 9 mới thu xếp trở về Long Xuyên là quê nhà.

Lúc còn ở tại Kim Biên, đầu tháng 8, trong một Đoàn Cơ Đức Quyền Giáo Tông giảng cho hay “*màn đời sắp thay đổi*” và dạy cho Lễ Sanh Ngọc Hoai Thanh phải về Nam Kỳ trong hai tuần lễ trở lên, sẽ có tin mừng. Lễ Sanh Ngọc Hoai Thanh tuân lệnh, trở về Long Xuyên, đến ngày 25 tháng 8 (4-10-1942) trở lên, đem tin rằng Sở Hiến Binh Nhựt phái người đi tìm Chức Sắc lớn Cao-Đài đăng hiệp tác, mà người này lại là bà con với Ngọc Hoai Thanh. Tối đêm ấy, Anh Cả Quyền Giáo Tông giảng dạy định quyết cho Giáo Sư Thượng Vinh Thanh phải lãnh vai tuồng lãnh đạo hiệp tác với Nhựt Bản.

Lịnh Anh Cả ban ra, các Chức Sắc hiện có mặt tại Thánh Thất Kim Biên lần lượt trở về Nam Kỳ tất cả. Lê Sanh Ngọc Hoai Thanh định về Long Xuyên chờ đợi, còn Giáo Sư Thượng Vinh Thanh thì định vòng về Saigon đang ngóng xem tình thế rồi mới trở về Long Xuyên.

Thảm nỗi! Lúc ấy không ai có tiền bao bọc cho ai, Thánh Thất thì hết gạo lại không tiền. Ông Giáo Sư Thượng Tuy Thanh hay việc này, mới chạy đôn chạy đáo, mượn của anh em bạn ngoài đời được số bạc mười lăm đồng (15\$00), anh bèn trao cho Thượng Vinh Thanh năm đồng, Ngọc Hoai Thanh năm đồng để làm sở phí đi đường, còn lại năm đồng để xài trong Thánh Thất.

HOẠT ĐỘNG TẠI LONG XUYÊN – CHUẨN BỊ NGÀY KHỞI NGHĨA

Ngày mùng 6 tháng 9 năm Nhâm Ngọ (15-10-1942), Giáo Sư Thượng Vinh Thanh từ Saigon trở về Long Xuyên hội ngộ với Lê Sanh Thượng Tý Thanh và Ngọc Hoai Thanh, nhưng cũng chờ quyền năng Thiêng liêng xây chuyển. Hai tuần sau có Giáo Hữu Thái Đển Thanh đến viếng.

Nhơn dịp này, có đủ tay phò loan vì Thái Đển và Ngọc Hoai đều là đồng tử hữu hiệu, nên trong đêm 19 tháng 9 Nhâm Ngọ (28-10-1942) có thiết Đàn tại tư gia của Hiến Trung với sự hiện diện của Thượng Tý Thanh, nhị vị Lê Sanh Thái Gặp Thanh và Ngọc Hương Thanh, Chánh Trị Sự Hiến.

Đức Lý Đại Tiên giảng trước, đại ý dạy phải gấp tiến hành việc hiệp tác với Quân Đội Thiên Hoàng, Ngài tỏ ý thúc dục với bài thi:

---

*Ngựa chạy thẳng cương lỗ thấy dê,
Chúa Nam sắp trở ngự Triều quê;
Muôn dân phi vọng còn chi bằng,
Phật xuất tha bang Phật trở về.*

Anh Cả Quyền Giáo Tông tiếp giảng dạy, cũng thúc đẩy các em khá tuân lệnh, Anh Cả hứa tổ chức cuộc “*hiệp tác*” sẽ được kết quả đặc lực. Hiền Trung bạch với Anh Cả xin cho biết tin tức của Ngạn Sơn (tức là Thượng Chủ Thanh) và Cao Tiếp Đạo. Anh Cả đáp:

THI:

*Tiếp Đạo, Ngạn Sơn ở một vùng,
Việc làm hai vị hiệp nhau cùng;
Tính toán cầu viện đôi ba nẻo,
Còn đợi mấy em kiếm vốn hùng.*

Anh Cả giải thích chữ “*hùng*” có nhiều nghĩa, mà nghĩa chánh nơi đây là “*hiệp tác*” với Nhựt.

Tiếp được lệnh trong hai bài Thánh Giáo trên đây, Giáo Sư Thượng Vinh Thanh hiệp các bạn có mặt là Giáo Hữu Thái Đến Thanh, bốn vị Lê Sanh Thượng Tý Thanh, Ngọc Hoai Thanh, Thái Gặp Thanh, Ngọc Hương Thanh và Chánh Trị Sự Hiền cùng nhau thảo luận một kế hoạch là lo gửi người đi tiếp xúc hoặc nhắn lời, hoặc gửi thơ đến một số Chức Sắc có thiện chí, kỳ hẹn đến ngày mùng 10 tháng 10 Nhâm Ngọ (17-11-1942) tựu họp tại Long Xuyên để giải quyết vấn đề.

Một chuyện làm vĩ đại sắp đến, mà không tiền, không vốn, là điều lo chung của các anh em có mặt hôm ấy. Trong lúc chờ đợi ngày hội họp, may đâu từ Trung Kỳ có ông Giáo Hữu Thái Hào Thanh bất ngờ tìm đến viếng thăm

---

Hiển Trung, lúc ấy có mặt Lê Sanh Thượng Tỷ Thanh. Anh em gặp nhau mừng rỡ, hàn huyên và đem Thánh Giáo ra đọc. Khi nghe xong, ông Thái Hào Thanh tỏ vẻ mừng rỡ và nói rằng Đức Lý Đại Tiên và Đức Quyền Giáo Tông đã vạch sẵn cho mình một con đường, vậy ông sẵn sàng nhập cuộc. Ông bèn đưa ra một túi bạc trong ấy có tới một ngàn bảy trăm đồng (1.700\$00) và nói: “Số này của chú đạo hữu gửi về Tòa Thánh, nhưng các Chức Sắc ở Tòa Thánh đã trốn lánh vì sự cường quyền của Pháp nên không biết phải nộp cho ai, ông dụ hỏi tại Saigon thì biết có một nhóm Chức Sắc từ Kim Biên về Long Xuyên chờ đợi. Vì thế nên ông đến đây tìm ông Giáo Sư Thượng Vinh Thanh, gặp dịp may là Đức Lý Đại Tiên và Đức Quyền Giáo Tông giảng dạy phải đi hiệp tác với Nhật Bản để cứu Đạo cứu Nước. Ông rất hân hạnh lãnh trách nhiệm trao số bạc 1.700\$ này cho ông Giáo Sư Thượng Vinh Thanh tùy nghi xử dụng trong việc “khởi nghĩa” để dùng làm số phí đầu tiên trong “Cơ quan hiệp tác”.

Đây tôi mở một dấu ngoặc: “Thời buổi ấy, năm 1942, số 1.700\$ rất to tát, có thể sánh với số một trăm ngàn hoặc hơn đối với giá trị đồng bạc hiện giờ là năm 1972. Mà cũng nhờ số tiền này mới có mà bao bọc cho tất cả anh em làm lộ phí và tạm sống ở Saigon lúc ban sơ, lại cũng nhờ đó mà trả tiền mượn căn phố số 4 đường MacMahon (nay là đường Công Lý), với cái giá năm trăm đồng bạc (500\$) mới có chỗ ở.

Đầu công về tài chánh trong cuộc cách mạng này nên nhường lại cho ông Giáo Hữu Thái Hào Thanh.” Đến đây tôi xin khép dấu ngoặc.

Đến ngày nhứt định là mùng 10 tháng 10 Nhâm Ngọ (17-11-1942), tối lại lập Đàn Cơ tại tư gia Hiển Trung với

---

sự hiện diện của các Chức Sắc vừa đến từ Long Xuyên một đôi ngày trước, là:

Ba vị Giáo Sư Thượng Đức Thanh, Ngọc Non Thanh, Thượng Vinh Thanh.

Ba vị Giáo Hữu Thái Đến Thanh, Thái Hào Thanh, Thượng Cao Thanh.

Ba vị Lễ Sanh Thượng Tý Thanh, Ngọc Hoai Thanh, và Thượng Sang Thanh (Bình Định).

Thái Đến Thanh và Ngọc Hoai Thanh phò loan.

Đức Lý Đại Tiên và Đức Quyền Giáo Tông giảng dạy đầy đủ chi tiết về tương lai của nền Đạo và giống nòi, dục thúc phải tức cấp lo cơ quan hiệp tác với Nhựt cho ra thiệt tướng. Anh Cả ra lệnh, định nội ngày mai là 11 tháng 10 Nhâm Ngọ (18-11-1942) sáng sớm phải rời Long Xuyên tất cả nếu ở nán thì sẽ có tai nạn, ách kia khó gỡ.

Dưới đây là đoạn chót bài Thánh Giáo của Anh Cả trích lục y nguyên văn:

“..... Mấy em kể từ ngày mai này sắp tới miệt mài lo nghe. Cơ hữu hình phải lo cho chóng mới kịp đả, còn vô vi có Qua xây chuyển. Cơ hiệp chẳng khá trì hoãn, việc chẳng nhỏ, cơ cứu Đạo cứu Đời là cơ hiệp buổi này, nếu mấy em chẳng chung lo cho kịp thì vận mạng nước nhà khó mong giải ách. Ráng hiểu thi hành thì đắc lực, nên việc rồi mấy em muốn chi được nấy.”

THI:

*Vua Chúa ngồi trông đã mỗi lòng,
Thương thay Cường Để khóc lưng trông;
Bên kia Hộ-Pháp hằng chờ bạn,*

Qua nói ra đây cũng quặn lòng.

Mấy em biết phận làm dân Nam, biết làm em của Hộ-Pháp và Đại Thiên Phong, hy sinh liều khổ gắng lo cho nên việc.

Qua chào chung tất cả mấy em, Qua kiếu.”

THĂNG

Mãn Đàn, các Chức Sắc họp lại, bàn bàn, luận luận, nhận ra người người đều đầy đủ đức tin, nên quyết định sáng sớm hôm sau, trước 7 giờ tự tập tại bến xe đò. Bảy giờ xe tách bến, trực chỉ Saigon.

Cũng ngày ấy, cỡ 9 giờ, Cò bót lính kéo đến bao vây văn phòng Đầu Quận Đạo, tạm dùng làm tiểu Thánh Thất, vào lục xét thì chẳng thấy ai, chỉ có một mình Lẽ Sanh Thượng Tỳ Thanh là Đầu Quận Đạo ở đó trả lời với họ rằng đêm hôm qua thật có tự họp để cúng Trời Phật, sáng ra đầu đã về đó.

Thế là mọi việc đều yên, mới biết lời tiên tri của Anh Cả là linh thiêng, nếu các Chức Sắc không đủ đức tin, cãi lời Anh Cả thì bị lâm nạn, mà “*ách kia khó gỡ*”, ấy là lời nói của Anh Cả đó.

THĂM DÒ TẠI SAIGON TIẾP XÚC LẦN ĐẦU TIÊN VỚI HAI SĨ QUAN HIẾN BINH NHỰT BỐN

Ngày 11 tháng 10 Nhâm Ngọ (18-11-1942), tất cả bốn bộ đều đến Saigon lưu trú ba ngày, trước là tiếp xúc với chư đạo hữu, sau nữa là tìm liên lạc với người thân quyến của Lẽ Sanh Ngọc Hoai Thanh lúc gặp nhau ở Long Xuyên đặng nhờ người giới thiệu với vị Thông Ngôn sở Hiến Binh Nhựt tên Lương Văn Tương. Ông này cư trú

---

tại căn phố số 4 đường MacMahon (hiện là đường Công Lý), ngang sở Hiến Binh Nhựt chiếm Phòng Thương Mãi bên Chương Dương để làm trụ sở.

Nhờ sự môi giới của Ông Lương Văn Tương, nên cuộc tiếp xúc giữa ông Trần Quang Vinh và hai vị Sĩ Quan Nhựt tên Kimura và Mochizuki được nhã nhận đẹp đẽ. Đây là việc xã giao thăm dò, mỗi bên đều bày tỏ ý kiến mình, chung qui là quan niệm giống nhau trong vấn đề Nhựt-Việt cùng nhau hiệp tác, chánh yếu là nếu Cao-Đài đứng ra hiệp tác thì sự ích lợi cho đôi bên thấy rõ. Luận về sự làm việc phải thế nào, nhà binh Nhựt che chở và bảo đảm mình ra sao, thì hai vị Sĩ Quan Nhựt nói không có điều chi khó, phía Cao-Đài thì cung cấp tin tức, phía Nhựt Bổn thì bảo đảm mình bằng giấy tờ không cho Chánh Quyền Pháp bắt bớ. Còn đường lối chánh trị thì họ cho mình tự do hoạt động nhưng không nên bạo động, nếu cần thì phải thương lượng trước với Bộ Tham Mưu Nhựt. Tuy nhiên, hai vị Sĩ Quan Nhựt dè dặt nói đó là ý kiến riêng của họ, cuộc gặp gỡ này sẽ trình lên Thượng Cấp của họ định đoạt rồi sau cho mình biết tận tường hơn. Cuộc tiếp xúc trót hai giờ đồng hồ, vì phải nhờ ông Lương Văn Tương thông ngôn bằng Nhựt ngữ.

Khi bắt tay chào nhau, ông Trần Quang Vinh có hẹn tuần lễ sau sẽ tái hội vì ông còn phải đi Nam Vang có việc. Thấy cuộc tiếp xúc có mọi thuận lợi, nên ông Lương Văn Tương mời ông Trần Quang Vinh và vài vị tùy tùng đến tạm cư ngụ tại nhà ông, ở trên lầu số 4 đường MacMahon. Thế là xong việc tiếp xúc mà lại cũng tìm được một chỗ ở hết sức thuận tiện.

Nói về chỗ ở, sau lại vì khách khứa đến lui đông đảo

---

nên ông Lương Văn Tường nhường trọn căn phố của mình với cái giá rẻ: năm trăm đồng bạc. Còn vợ chồng ông thì dọn về một ngôi nhà trệt, cũng của sở Hiến Binh Nhứt, đường Lê Văn Duyệt.

BỐN BỘ ĐI KIM BIÊN HOẠT ĐỘNG RỒI TRỞ LẠI SAIGON

Bốn bộ đi Kim Biên gồm có Giáo Sư Thương Vinh Thanh, Giáo Hữu Thái Đến Thanh và Lê Sanh Ngọc Hoai Thanh.

Sáng ngày rằm tháng 10 Nhâm Ngọ (22-11-1942) bốn bộ đi xe đò 12 giờ trưa tới Nam Vang. Tối lại, có thiết lập Đàn Cơ tại Báo Ân Đường là chỗ lập Đền Thờ Phật Mẫu. Ngoài ba vị Chúc Sắc ở Saigon, còn có đồng đạo chư đạo hữu đến dự, trong đó có ông Sĩ Tải Huỳnh Hữu Lợi và bạn ông là Bà Lê Sanh Võ Hương Nhâm.

Đức Lý Đại Tiên và Đức Quyền Giáo Tông giảng dạy về cơ quan Hiệp tác, khuyên nhủ tất cả chư đạo hữu phải chung lo và tiên tri những việc làm sắp tới đây là Đạo Cao-Đài phải gánh vác tất cả việc làm lo cứu Đạo, cứu Đời và sẽ được thành tựu vẻ vang.

Bốn bộ có đem đủ các bài Thánh Giáo của Đức Lý và Anh Cả giảng tại Long Xuyên bày ra đọc cho tất cả chư đạo hữu đều nghe và giải thích thêm những điều cần yếu.

Ngày 17 tháng 10 (24-11-1942) bốn bộ trở về Saigon, rồi mọi việc tiếp theo diễn tiến (thành lập Cơ Quan Hiệp Tác) y như tờ phúc trình Lịch Sử dâng lên Đức Hộ-Pháp tại Tòa Thánh sau khi Đức Ngài bị lưu đày trở về cố quốc, tường thuật tất cả biến chuyển trong lúc Đức Ngài vắng mặt.

Xin giới thiệu với chư đọc giả quyển sách này tựa
đề là “*Lịch Sử Đạo Cao-Đài Trong Thời Kỳ Phục Quốc
1941-1946*”.

Viết xong tại Tòa Thánh Tây Ninh,
ngày Rằm tháng hai năm Quý Sửu (dl. 19 Mars 1973)

TRẦN QUANG VINH
Đạo Hiệu HIỂN TRUNG

PHẦN THỨ HAI

Quyền năng Thiêng liêng hướng dẫn một nhóm Chức Sắc Cao-Đài thành lập Cơ Quan Hiệp Tác với Quân Đội Thiên Hoàng Đảo Chánh Pháp từ ngày 19 tháng 9 Nhâm Ngọ (28-10-1942) cho đến ngày 25 tháng giêng Ất Dậu (dl. 9-3-1945) là ngày Đảo Chánh Pháp.

Muốn lưu truyền hậu thế những tài liệu có liên quan đến cuộc Cách Mạng 9-3-1945 của Đức Lý Đại Tiên, Tác Giả tưởng cũng nên đăng tải những bài Thánh Giáo của Đức Lý Đại Tiên và Đức Quyền Giáo Tông để chư độc giả ý thức một phần nào về lời tiên tri và huyền diệu cơ bút trong:

THỜI GIAN THIÊN THƠ BIẾN CHUYỂN.

Sau đây là những bài tuyển chọn trong tập Thánh Giáo dạy về cách tổ chức và điều hành:

CƠ QUAN HIỆP TÁC

Đàn Cơ tại Tư thất Hiển Trung

1. LONG XUYỀN, NGÀY 19 THÁNG 9 NHÂM NGỌ (28-10-1942)

Phò Loan: Giáo Hữu Thái Đển Thanh và Lê Sanh Ngọc Hoai Thanh.

Hầu Đàn: Giáo Sư Thượng Vinh Thanh, Lễ Sanh Thượng Tý Thanh, Lễ Sanh Thái Gặp Thanh, Lễ Sanh Ngọc Hương Thanh, Chánh Trị Sự Hiền.

LÝ ĐẠI TIÊN

Chào Chư Hiền Hữu,

Lão lấy làm mừng, mừng cho nền Đạo của Chí-Tôn được khỏi vòng thúc phược ngày gần đây.

Lão đắc lệnh Chí-Tôn chỉ phán, Lão phải hiệp cả chư Thần, Thánh, Tiên, Phật chuyển hiệp các bậc Chơn Linh trước kia đã lãnh lệnh với Chí-Tôn chuyển thể trong buổi Hạ Ngươn này, ngày nay đúng kỳ Thiên Thơ tiền định.

Lão chỉ trông cậy hiền hữu Thượng Vinh Thanh gắng công tìm kiếm những bậc đủ tâm đức và dám hy sinh liều thân cứu Đạo, ấy là cứu quốc thể giống nòi của dân Việt Nam và toàn nhơn loại khắp cả năm Châu hầu hưởng ân huệ kỳ Đại Xá. Lão lo xây chuyển về mặt Vô Hình, thúc dục toàn các Chơn Linh. Còn về mặt thế Hữu Vi, Lão chỉ định quyết cho hiền hữu Thượng Vinh Thanh cùng hạng Chức Sắc trung thành hiệp chúng trí nhứt tâm hòa ái lo cho đến ngày thành công, miễn chư hiền hữu hiệp nhau đồng sức lượng tài chia trách nhiệm thi hành là nên việc.

Cơ nghiệp chẳng xa, đừng diên trì trễ việc. Có lẽ chư hiền hữu được hiểu cơ hiệp khá rồi, hiệp với ai? (Hiền Trung bạch: Xin Đức Ngài chỉ giáo)

– Cười, hiệp với chú L..., đừng viết ra.

Đại hỉ, đại hỉ. Lão rất mừng, cho toàn nhơn loại

---

mau thoát khổ mà Lão cũng được đắc vọng.

THI:

*Ngựa chạy thẳng cương lỗ thấy dê,
Chúa Nam sắp trở ngự Triều quê;
Muôn dân phi dạ còn chi bằng,
Phật xuất tha bang Phật trở về.*

Lão đã có thương lượng với Thượng Trung Nhật rồi, chư hiền hữu cứ vàng lệnh thi hành thì đắc lực. Hiền hữu chẳng nên hơ hồng để lậu cơ mưu thì ách kia khó gỡ, lại đắc tội với Thiên Đỉnh và nhơn sanh chẳng nhỏ. Khá cẩn thận cho lắm nghe.

Chư hiền hữu cứ việc tấn tới, có Lão lo với. Lão xin nhượng cơ cho Thượng Trung Nhật. Lão kiếu chư hiền hữu, Lão chào tất cả.

THĂNG

Tái cầu:

THƯỢNG TRUNG NHỰT QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào tất cả mấy em,

Mấy em gặp bánh cứ ngồi nhai hoài, làm cho Qua mất công đợi (Giải thích: các anh em tiếp được bài Thánh Giáo của Đức Lý Đại Tiên, xúm nhau đọc đi đọc lại và bàn bàn luận luận, cũng như gặp bánh cứ ăn hoài, làm cho Anh Cả phải đợi).

THI:

*Bánh ngọt Qua cho cứ việc ăn,
Nuốt rồi còn ngọt cả hàm răng;
Mùi thơm ngào ngọt nồng nàn bấy,*

---

*Hiếm kẻ kiếm tìm chạy liều lãng.
VẬY mà có đứa chẳng được ăn.*

(Hiển Trung bạch: còn ai chẳng được ăn)

(Anh Cả đáp): nhiều đứa lắm. Mấy em tưởng bánh ngọt dễ được ăn lắm sao.

THI:

*Làm cho được bánh dễ gì sao?
Kiếm bột ra công chẳng nệ lao;
Ngon miệng khoái lòng còn nhớ bạn,
Cảm tình khổ nhọc buổi sơ giao.*

Đó là Qua nói lòng tốt của mấy em, ăn trái nhớ kẻ trồng cây là nhớ các bạn tiền vãng đã từ cõi tục về cảnh vô hình. Qua nể lời khen cả vợ chồng em Thượng Vinh, đồng tâm đủ óc hý sinh cùng Đạo, vì Đạo thương Đời, quyền chẳng quản, lợi không màng, nghiêng vai gánh Đạo trong lúc cuối cùng, thiệt cũng là một việc khó làm của người nơi mặt thế mà hai em dám bạo gan, Qua đáng khen đó. Đạo thành danh rạng thì còn chi hơn đó hai em.

Chú Ngạn Sơn đặc lực đặc vọng vô cùng, trông tin mấy em cũng vô tận.

(Hiển Trung bạch: Xin cho biết tin của Ngạn Sơn và Tiếp Đạo).

(Anh Cả đáp):

*Tiếp Đạo Ngạn-Sơn ở một vùng,
Việc làm hai vị hiệp nhau cùng;
Tính toán cầu viện đôi ba nẻo,
Còn đợi mấy em kiếm vốn hùng.*

Hùng nhiều nghĩa.

(Hiển Trung bạch: Anh Cả cho biết nghĩa hùng).

(Anh Cả đáp): Hùng với L... là cơ quan hiệp tác đó.

(Hiển Trung bạch: các em không tiền mà lấy chi đi lo hiệp tác).

(Anh Cả đáp): Họ trông em lắm đạ. Thiếu chi giấy bạc, một trăm, hai chục, năm đồng, các, xu, hăm bà lằng. Mấy em đừng lo.

(Hiển Trung bạch: tiền đó đâu nhiều vậy?)

(Anh Cả đáp): Chuột tha. (Ý nghĩa là có Thượng Tý Thanh lo – Tý là chuột).

(Lễ Sanh Tý bạch nhờ Anh Cả phò hộ trong mọi việc).

(Anh Cả đáp): Có Qua bên em luôn. May Qua được thành Ông Tiên, mấy em kêu Qua lo mới kịp, bằng còn mang xác thịt chóng mặt chịu nổi đâu.

(Hiển Trung bạch: Xin Anh Cả phò hộ cho Giáo Hữu Đến đi hành Đạo).

(Anh Cả đáp):

*Đến đâu nên đó có chi nao,
Qua đã sẵn lòng độ chẳng sao;*

(Đến đây Lễ Sanh Tý và vài vị hầu Đền khẩn vái bạch thăm).

(Anh Cả Tiếp):

*Rộn rịp rùm tai ai biết nhĩ,
Cơ mưu có một phải hai nào.*

Nhơn sanh quá trông rồi thấy sơ sơ, sợ hãi, phần đông đủ tâm sợ.

(Giáo Hữu Thái Đến Thanh bạch: Nhơn sanh đang phập phồng lo sợ, vì họ đâu thấu rõ mọi việc đều do Thiên Thơ tiền định).

(Anh Cả đáp): Phải, Đến nói nhảm.

Mấy em biết được và đủ chí tội nghiệp cho nhơn sanh, đâu thấu rõ cơ mầu lại là chưa phải bực cảm thương lên ngựa. Hề mà! nào phải Tướng là hạng như mấy em, vậy mới đáng mặt độ đời cứu thế, giải khổ cho quần sanh. Những bậc tạo thế anh hùng đâu gặp cảnh nào cũng tùy theo làm cho được việc, sanh tử há nài, nhưng phải cho ngoan, không phải liều chết là đủ: Chết cho đắc lực mới là đáng cho.

(Lễ Sanh Ngọc Hoai Thanh bạch thăm về vụ đi Saigon và Nam Vang)

(Anh Cả đáp): Hoai, cứ lo đi, có Qua theo với. Nên việc, Qua bảo đảm em mà. Phong Chí lợi hại lắm đạ, (Hoai sợ bạch thăm hoài). Không sao đâu, miễn em lên đến Kim Biên rồi Qua ám trợ cho em, hà hơi lảng liểu là được việc ..... vậy mà hấn sợ gió cuồng phong:

*Hiện xuất chơn linh cự gió cuồng,
Bạch Vân em lãnh ấn tiên phương;
Ra ngoài trận thượng Thần Tiên trợ,
Cang đờm làm xong các võ tuông.*

Hoai, em coi bài thi, hành sự là đắc lực.

(Hiển Trung bạch: Hoai nhút nhác, sợ không dám làm).

(Anh Cả đáp): Hấn dám thiệt mà, song cũng còn lo, duy cứ làm, nào lui. Còn hiểm chi em sẵn chí hy sinh.

Đến, Hương, Gặp, Tý, Hiền, em Hiền nhỏ cũng sẵn chí lần theo, song thương vì gia sự đeo đai, gắng chí làm nên cho chủng tộc là điều đáng thi hành nhất, khuyên em gắng tâm noi bước lần theo các anh đi trước đó.

Mấy em để coi Qua tổ chức cuộc này kết quả đặc lực, rồi mấy em vui luôn.

(Lễ Sanh Hoai bạch thăm về vụ Giáo Hữu Cao và Giáo Sư Đức).

(Anh Cả đáp): Thượng Cao Thanh để sau, kế đây cũng có việc cần đến em đó, nhưng hiện chừ để em nó ngồi yên Châu Đạo, sau tùy phương ứng dụng.

Đến, em phải đi cho giáp mặt Giáo Sư Thượng Đức tỏ các việc yếu nhiệm mà Đức tận tâm chung hiệp với mấy em thì đặc lực thêm nữa. Hiện chừ Đức lấy làm lo lắng bởi tin đồn dữ dội lắm. Đức quá buồn, trông gặp tin hỏi cho tường tận.

Tý, em thiệt đủ can đảm, song phải nhẫn chí tùy thời làm theo bậc trung dung là đủ. Nói tóm một điều là mấy em cứ việc lo cho tới, có Qua và các Đấng ám trợ cho thành công.

Thôi Qua kiếu các em.

THẮNG

---

2. ĐÀN CƠ TẠI LONG XUYỀN, NGÀY MỪNG 10 THÁNG 10 NHÂM NGỌ
(17-11-1942)

Phò Loan: Giáo Hữu Thái Đển Thanh và Lễ Sanh
Ngọc Hoai Thanh

Hầu Đàn: 3 vị **Giáo Sư Thượng Đức Thanh,**
Thượng Vinh Thanh, Ngọc Non Thanh,
3 vị **Giáo Hữu Thái Đển Thanh, Thái**
Hào Thanh, Thượng Cao Thanh, 3 vị Lễ
Sanh: Thượng Tý Thanh, Thượng Sang
Thanh, Ngọc Hoai Thanh.

LÝ ĐẠI TIÊN

Lão Chào chư vị Thiên Phong,

Lão lấy làm mừng vô tận cho cơ cứu Đạo đặc lực hiện chử trước mắt của chư hiền hữu đã thấy rõ. Vậy Lão để lời khuyên chư hiền hữu gắng tận tâm hiệp chúng trí lo tấn tới về mặt hữu hình hiệp tác cho thiết tướng, còn mặt vô hình có Lão cùng Thượng Trung Nhật chuyển xây thúc dục cho mau thành sự.

Khổ tận sẽ có cam lai, tiếng đời thường ví, ấy là hết cơn bĩ cực tới hồi thới lai. Nước Nam và dân Nam toại hưởng ngày gần đây, miễn là chư hiền chung lo thì nên việc. Lão ngày nay đặc vọng vô cùng vì mừng cho nền Đạo phục hưng, nhưn sanh thoát nạn khốn ách, đời sẽ được thái bình, sanh linh phỉ vọng, đó là một việc toại chí của chư hiền hữu và toàn cả quốc dân Việt Nam đã mỗi mắt vời trông từ thử.

Thượng Trung Nhật tổ chức đại tài, chư hiền hữu thấy rõ chưa? Lão để lời khen và ban ơn cho toàn chư hiền

---

hữu. Lão hứa chắc với chư hiền hữu cơ Đạo sắp thành mà cuộc đời cũng được thoát khỏi vòng nô lệ, từ xưa nay dân Nam đã chịu mòn thân, nay nhờ lòng từ bi của Chí-Tôn và luật công bình của Người đại xá, thiệt Lão rất mừng cho dân Nam và toàn nhơn loại, song Lão chỉ dặn một điều: chư hiền hữu gắng dè dặt và cẩn thận cho lắm, lại nữa phải giữ cho được nhứt tâm hòa ái thì vạn sự đắc thành.

Lão chỉ tin cậy nhứt là Thượng Vinh Thanh và chư hiền hữu phải lựa chọn trong hạng đủ chí nhiệt thành sẵn óc hy sinh tìm kiếm yêu nhau hiệp tác. Lão cậy Giáo Sư Ngọc Non, hiền hữu lấy trí ngoan làm cho cả Chức Sắc nam nữ nơi Đền Thánh Tây Ninh biết được cơ thoát khổ của giống nòi mà chung tâm lo gỡ nạn (hiền hữu bình thân).

Giáo Sư Thượng Đức Thanh (hiền hữu bình thân) nghe Lão dạy: hiền hữu ráng chịu nhọc thân, trải cùng tám Châu Đạo, cắt nghĩa cho toàn chư Chức Sắc và đạo hữu rõ cơ cứu Đạo hiện thời là một điều phỉ vọng của hiền hữu được toại lòng những ngày mong mỏi.

Thái Hào hiền hữu, Trung Kỳ Lão cũng trông cậy nơi tay hiền hữu gắng lo cho đắc lực đặng giải khổ cho sanh linh nơi ấy (bình thân).

Thượng Cao Thanh ở yên Châu Đạo, gắng lo cho đắc lực, chờ ngày ứng dụng cũng gần đây, nhưng đợi lệnh dạy sẽ thi hành.

Thượng Vinh, hiền hữu vấn tâm hiệp tác, có Lão trợ lực cho; có một phần người còn mơ mộng, bán tín bán nghi là việc mới khởi hành, phải chịu cho người bàn luận một thời gian ngắn ngủi rồi tiêu tiếng thị phi.

(Hiển Trung bạch nhờ quyền năng Thiêng liêng ám trợ).

– Có Lão, có Thượng Trung Nhựt luôn bên hiển hữu... hầu nên kể đây. Lão đã hứa, hiển hữu cứ lo, việc chi cũng đắc thành.

Lão ban ơn cho toàn chư hiển hữu, hiển muội.

Lão còn nhượng cho Thượng Trung Nhựt đến dạy chư hiển hữu làm phận sự. Lão xin kiếu. Lão thăng.

(Tái cầu)

QUYỀN GIÁO TÔNG THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào chung mấy em

Mừng, mừng, mừng.

Đức, Non.

THI

*Vắng bóng nhưng còn tiếng dạy nhau,
Anh về Tiên trước, ngành em sau;
Thương già cảm trẻ còn lao nhọc,
Nên xúi chú L... (Lùn) kiếm hiệp mau.*

(Thi cho Giáo Sư Đức):

*Đức già công lớn chắc thành Tiên,
Phải gắng lo cho Đạo được yên;
Cơ hiệp đắc thành Đời thoát ách,
Thú nào bằng thú... thú thiêng liêng.*

Ê, Qua muốn nói: “*thú vui riêng*”. Qua lại muốn nói: “*thú triều Thiêng*” ... “*thú non Tiên*”. Còn nói cho trùng tâm mấy em là: “*thú Nước Nhà yên*”.

Cười... cười liên miên.

(Hiển Trung bạch mong nhờ Anh Cả ám trợ)

THI

*Chia điển độ em chớ nại lao,
Kêu Qua, Qua phải giúp cho mau;
Chú Lùn hiệp tác thì nên việc,
Phi bấy dân Nam chí ước ao.
Ê, Mũi nhọn lúc này bị sóng nhời,
Chủ thuyền coi bộ cũng không rồi;
Bạn bè ngơ ngáo vô phương tẩu,
Chẳng lẽ đợi chìm sấu xúc môi.*

– Nhưng vậy cũng nán ngồi, mấy em biết hẳn ngồi chi đó không?

– Ngồi chờ Anh-Mỹ, nhưng vô hiệu quả.

(Hiển Trung bạch: phải chú Lùn tìm hiệp tác với mấy em chăng?).

(Anh Cả đáp): Phải, chú Lùn trông mấy em lắm đa. Họ tín nhiệm độc nhất Cao-Đài hơn hết, họ đã biết trước rõ rồi, song họ kỹ lưỡng lắm, quan sát cho tường tận mới kiếm tìm dạng hiệp.

Ê, bị bên kia Kỳ Ngoại Hầu thúc dục.

Ê, bên kia chú Ngạn yêu cầu.

Ê, Đảng Quốc-Gia nóng tự lập.

Thượng Vinh Thanh, ngày mai khởi hành nhập tịch, miễn là em với Hoai làm tiên phuông. Ôi! thiếu chi là tá hữu, tiền hậu, trung ương. Còn Thiên La có Qua nổ lực, Địa võng có ngư lôi của chú Lùn.

---

*Tôn Tân xuất thân thiết đại tài,
Có Qua bên hẳn dám lên đài;
Khi ra giữa trận hươi gươm hổ,
Giặc thấy pháp mầu kéo chạy dài.*

Ê, mấy em kể từ ngày mai này sắp tới miệt mài lo nghe. Cơ hữu hình phải lo cho chóng mới kịp đả, còn vô hình có Qua xây chuyển. Cơ hiệp chẳng khá tri huân, việc chẳng nhỏ, cơ cứu Đạo cứu Đời là cơ hiệp buổi này, nếu mấy em chẳng chung lo cho kịp thì vận mạng nước nhà khó mong giải ách. Ráng hiểu thi hành thì đắc lực, nên việc rồi mấy em muốn chi được nấy:

*Vua Chúa ngồi trông đã mỏi lòng,
Thương thay Cường Để khóc lưng tròn;
Bên kia Hộ-Pháp hằng chờ bạn,
Qua nói ra đây cũng quặn lòng.*

Mấy em biết phận làm dân Nam, biết làm em của Hộ-Pháp và Đại Thiên Phong, hy sinh liều khổ gắng lo cho nên việc.

Qua chào chung tất cả mấy em. Qua kiếu, Qua thăng.

Tiếp được bài Thánh Giáo trên đây, hôm sau nhằm ngày 11 tháng 10, Nhâm Ngọ (18-1-1942), tuân lệnh Anh Cả, các Chức Sắc đầu về đó, còn bốn bộ gồm có Thượng Vinh Thanh, Thái Đến Thanh và Ngọc Hoai Thanh đồng đi Saigon ở ba hôm, qua ngày Rằm tháng 10 thì ba vị đi Nam Vang.

Tối lại có thiết Đàn Cơ tại Báo Ân Đường, tức là nơi thờ Phật Mẫu, có đông đủ Chức Sắc, Chức việc và chư đạo hữu lưỡng phái hầu đàn, Đức Lý Đại Tiên và Đức

---

Quyển Giáo Tông giảng dạy về cơ hiệp tác.

TẠI BÁO AN ĐƯỜNG KIM BIÊN

3. ĐÊM RẪM THÁNG 10, NHÂM NGỌ (22-11-1942) 22 GIỜ.

Phò Loan Giáo Hữu Thái Đển Thanh và Lê sanh
(Tiểu Ngọc Cơ): Ngọc Hoai Thanh..

Hầu Đàn: Giáo Sư Thượng Vinh Thanh, Sĩ Tải
Huỳnh Hữu Lợi và toàn thể Chức Sắc,
Chức việc và chư đạo hữu lưỡng phái.

LÝ ĐẠI TIÊN

Chào chư vị hiền hữu, chư vị hiền muội.

Ngày nay Lão đến dạy chư hiền hữu hiền muội cho được rõ cơ quan của Lão đã đặc lệnh của Chí-Tôn chí phán. Lão có thương lượng cùng Thượng Trung Nhựt rồi về cơ quan hiệp tác.

Thượng Trung Nhựt tổ chức đã phú thác cho Thượng Vinh Thanh đến hiệp tác nay đã thiết tướng trước mắt của chư hiền hữu hiền muội rồi đó. Việc hiệp tác đã đặc lực, các điều cần yếu bí nhiệm, Thượng Trung Nhựt đã chỉ rõ cho Thượng Vinh Thanh và cả Chức Sắc Hội Thánh Nam Kỳ đồng tâm tín nhiệm đã thi hành một cách đặc lực rồi. Vậy Lão để lời khuyên chư hiền hữu hiền muội Hội Thánh Ngoại Giáo hiệp nhứt tâm đồng chí cùng nhau lo hiệp tác cho kịp kỳ Thiên Thơ xây chuyển. Lão nói rõ cho chư hiền hữu, chư hiền muội được mừng, mà chính mình Lão đây cũng đặc vọng vô cùng vì Lão đặc Thánh Chỉ của Chí-Tôn gỡ ách nạn cho dân Nam Việt và cả con

---

cái của Chí-Tôn khỏi vòng tự diệt ngày gần đây, miễn là chư hiền hữu hiền muội bỏ cả sự phiền phức nhỏ mọn, để trọn tâm lo cơ giải nạn gỡ ách cho nòi giống của mình và làm cho cả nhơn sanh năm châu chung hưởng ân huệ của Chí-Tôn kỳ Đại Xá thì công của chư hiền hữu hiền muội chẳng nhỏ. Nếu chẳng đồng tâm hiệp sức chia trách nhiệm lo cho chóng thì cơ cứu Đạo vô phương. Thương Đạo, mến nhơn sanh thì phải liễu thân hy sinh thì mới toan cứu chúng.

Lão cùng Thượng Trung Nhựt hết lòng lo xây chuyển các bậc Chơn Linh đã đắc lệnh cùng Chí-Tôn kỳ chuyển thế này. Vậy Đạo của Chí-Tôn phục hưng ngày kể đây một cách lạ thượng, cả nhơn sanh lấy làm lạ mà kinh khủng cho một nền Đạo trước mắt nhơn sanh đều thấy tiêu hủy chết hẳn mà sống lại một cách phi thường, mà cuộc đời cải cựu hoán tân mau chóng. Vậy Lão dạy sơ sơ chư hiền hữu hiền muội khá tuân theo đó rồi có Thượng Trung Nhựt đến dạy thêm thì cả thấy hiểu rõ phận sự thi hành trách nhiệm là đắc lực. Vị nào chẳng tận tâm là một điều bất phước cho một kiếp tái sanh.

Chư vị nam nữ khá kiếm hiểu thêm đặng lo cho tròn phận sự. Thôi, Lão xin nhượng cơ cho Thượng Trung Nhựt. Lão xin chào chung chư hiền hữu, chư hiền muội. Lão kiếu.

THĂNG

(Tái cầu)

QUYỀN GIÁO TÔNG

Qua chào chung tất cả mấy em nam nữ. Mấy em thấy tài của Ông Tiên chưa hả? Mừng, mừng, Qua mừng,

---

mấy em biết Qua mừng việc gì không hở? Qua hỏi có em nào hiểu không?

(Hiển Trung bạch: chắc Anh Cả mừng cho Cơ Quan hiệp tác).

– Phải, Qua mừng cho Cơ Quan hiệp tác đã đắc thành nay ra thiệt tướng. Hiện chừ, Qua sẽ dạy cho mấy em biết phận sự đặng thi hành cho hợp thời. Từ Chức Sắc đở xuống Chức Việc cứ lo chăm chỉ một phương cứu Đạo là phương độc nhất: cứu Đạo là cứu nhơn sanh, lại nữa là cứu giống nòi trước hết. Nếu cơ hiệp tác chẳng sớm lo cho thành tựu, hỏi mấy em nương nơi nào mà mong rước Hộ-Pháp và chư Đại Thiên Phong về nước được. Ngoài giống dân hùng cường nghĩa hiệp ra, hỏi ai đủ sức làm cho miền Á Đông này nước mất quyền được tự lập hở?

Mình tự chủ, cơ Đạo hành chánh lo chi, những điều trật tự có muện gì, miễn là ách kia gỡ đặng thì dân Nam và các dân tộc khác, sự tín ngưỡng mới là trường cửu, bởi vì mình tự chủ chẳng còn ai dám đè nén giống nòi thì lo chi Đạo của Chí-Tôn không đặng bành trướng, truyền khắp ngoại bang. Muốn cho cơ Đạo chóng thành thì phải lo cho cuộc đời kia được mau thoát ách đi. Lo cơ hiệp tác cho đắc lực thì mấy em muốn việc gì lại không đặng. Mình đủ sức yếu thế lực lại không bị giống cường quyền áp bức, may thay! Chí-Tôn sớm thương trước định cho người đủ thế lực tràng đến giúp tay gỡ ách nô lệ, chẳng hiệp đồng nhau nỗ lực còn đợi chánh sách nào nữa mới chung lo?

Các phương diện dẹp bớt, chỉ lo một cơ quan hiệp tác là độc nhất thì các việc sẽ thành tựu chẳng khó chi. Trật tự quyền hành, Qua khuyên để tạm lại đó, cúnng kiến tỳ theo Thiên Phẩm, còn lo gỡ ách là lo chung, chung

---

trí hiệp quần mới mong cứu Đạo phục đời cho trở nên
Thượng Cổ, chóng lập Tân Dân.

Mấy em thấy Phật Hộ-Pháp rồi là của Đạo, còn Phật
của Đời là Phật của Nước Nhà, muốn thấy phải liễu thân
lo hiệp cả Đạo lại, cần nhứt phải dẹp bỏ những sự hiểm
ngi thì vạn sự thành công.

THI

*Gõ ách phải toan hiệp giống nòi,
Nhật quang rọi ánh giới chơn noi;
Dân Nam mong mới ra vòng khổ,
Trung liệt ngoại bang nhường mắt coi.*

Em Thượng Vinh, lo sắp đặt cần kíp nơi đây cho
mau đặng trở về nơi căn cứ hiện thời cho chóng kéo mất
nhiều cơ hội may mắn. Em về rồi sẽ thấy nhiều việc đáng
mừng cho Đạo và cuộc hiệp tác của em đã nên vô tận.

Thôi Qua kiểu tất cả mấy em. Qua thăng.

CĂN CỨ SAIGON

4 đường MacMahon (nay là Công Lý)

4. NGÀY 29 THÁNG 6, QUÍ MÙI (30-7-1943, 22 GIỜ)

Phò Loan: Cao Tiếp Đạo và Giáo Hữu Thái Đến Thanh

Hầu Đán: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Lê Sanh Thượng Danh Thanh và tất cả nhóm viên trong căn cứ.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Qua chào chung các em.

Ê, hèn lâu Qua mới gặp mấy em, trót mấy tháng nay mấy em lo công việc đặc thành khá lắm. Vậy mấy em cứ tấn tới, mọi việc có các Đấng Thiêng-Liêng cùng Qua bảo trợ cho, nhưng mọi việc chỉ phải nhiệt tâm vì nghĩa vụ. Ngày giờ khẩn cấp khá sắp đặt nội dung cho hoàn toàn thì Thiên Cơ xây chuyển cơ nghiệp đặc thành.

Mấy em khá nhớ câu ĐẠO ĐỜI Tương Đắc mới mong tạo thời cải thế đặng, nhưng phải dung hòa cùng nhau thì mới đủ lực lượng. ĐỜI quyền hành đã mòn mỏi thì, ĐẠO mới phát triển một cách phi thường thì cả dân tộc Việt Nam mới nhìn rằng cơ quan hiệp tác mà giải thoát cho giống nòi Việt thường khỏi vòng nô lệ.

Qua mừng cho mấy em từ đây sẽ được phi vọng lần lần; gắng lo thêm nữa thì có ngày đoạt tròn hy vọng. Qua có việc hội nghị nơi Ngọc Hư, để tối mừng một sẽ tổ

---

thêm cho mấy em hiểu việc sau. Qua chào chung mấy em.

THĂNG

(Tái Cầu 30-7-1943)

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào các em, Qua mừng lắm vậy, các em có lẽ cũng vậy. Quyền Giáo Tông chạy như người mẹ nghèo lo cho bầy con khổ, gần đoạt thành nguyện vọng rồi, mấy em ráng để tâm vì Đạo và giống nòi của các em mau thoát vòng nô lệ.

Chuyện gì cũng có các Đấng Thiêng-Liêng, nhứt là tội nghiệp cho Quyền Giáo Tông lo liệu nhiều lắm.

Qua chào chung mấy em.

THĂNG

(Tái cầu lần thứ hai 30-7-1943)

Phò Loan: Giáo Hữu Thái Đến Thanh, Sĩ Tài Nguyễn Văn Hợi.

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Thầy chào các con Bạch Vân Động, chào Chánh Đức.

Ngày nay đã đến lớp tuồng hưng Đạo. Từ đây cả chúng sanh mới biết Cao-Đài là thế nào, nhứt là các con đệ tử Bạch Vân đóng vai tuồng phục quốc. Vậy mới chẳng mất tiếng ông Trạng hồi xưa, nay mai đây lời sám đã lưu truyền đến xứ Tokyo, vậy các con cứ theo sự hiểu trước mà làm thì đúng Thiên Cơ đã định, chẳng có chi phải nhọc lòng lo ngại nữa.

Thôi Thầy chào các con, Thầy kiếu.

THĂNG

CĂN CỨ SAIGON 4 MACMAHON

5. NGÀY MỪNG 1 THÁNG 7 QUÍ MÙI (1ER AOUT 1943)

Phò Loan: Cao Tiếp Đạo và Giáo Hữu Thái Đến Thanh

Hầu Đàn: **Hầu Đàn:** Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Lê Sanh Thượng Tý Thanh, Thượng Danh Thanh và tất cả nhơn viên trong căn cứ.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Qua chào mấy em. Cười, mũi nhọn lúc này tấn thối lưỡng nan, chỉ còn một phương diện là “*Nhơn cùng tất biến*”, nhưng cũng không thoát khỏi luật Thiên Điều. Mấy em khá đề phòng trong cơn “*Vật cực tất phản*”. Lúc hữu sự cứ mật niệm danh Thầy cùng các Đấng thì mọi việc chi khó khăn sẽ đặng bình an. Khi mũi nhọn đã hạ màn rồi, lại còn lũ Tam Thập Lục Động dấy lên một hồi sẽ bị tiêu diệt luôn, chừng ấy mấy em sẽ được toại lòng sở nguyện đã mong mỗi bấy lâu. Việc sau này chỉ bấy nhiêu, còn sở hành hẳn nhiên thì cứ kiến cơ nhi tác.

Qua lấy làm mừng cho các em đủ mặt. Cao Thượng Phẩm nói công vụ của Qua thì các em đã biết Anh lo phận sự là thế nào. Qua đã nói với mấy em, Tiên chẳng bao giờ thua phàm đâu, hễ gọi là Xiển Giáo thì Triệt Giáo dù có tài ba cũng không thắng nổi. Qua hứa chắc. Vậy các em cứ yên lòng tấn tới, nội trong năm nay thì thấy kết quả khá lắm. Qua để lời khen chung tất cả mấy em.

Ê, vụ trương buồm đã gần gặp trận giông to, các em

---

cứ giữ lều lái cho chắc rồi xem Thuyền Đạo lọng khời trên
mặt nước. Thôi bấy nhiêu đó cũng đủ phỉ chí.

Qua chào các em. Qua thăng.

CĂN CỨ SAIGON

6. 13 THÁNG 10 QUÍ MÙI (10-11-1943) 21 GIỜ

Phò Loan: Thái Đển Thanh và Ngọc Hoai Thanh

Hầu Đàn: Cao Tiếp Đạo, Giáo Sư Thượng Vinh Thanh, Giáo Hữu Thượng Cao Thanh, Lễ Sanh Thượng Tý Thanh, Lễ Sanh Thượng Danh Thanh, C.T.S. Trần Văn Cử

Hầu Bút: Luật Sự Bùi Cung Kính.

LÝ ĐẠI TIÊN

Chư hiền hữu phải biết chú Lùn nhiều mưu lợi hại lắm, mà thằng Tây kia khôn xảo biết bao mà còn bị chú lừa luôn, còn đối với người Annam thì chú dè dặt cẩn thận lắm. Lão bỏ chư hiền hữu thì chú Lùn kia mới buông Cao-Đài toàn Đạo.

Một ít ngày gần đây rồi chư hiền hữu được thấy nhiều việc hay sắp đến liền, rồi cái vui kia đối với cái buồn khổ con này gấp mấy, mưa lo cho nhọc trí. Trên có Lão, có Thượng Trung Nhật bảo trợ, dưới chư hiền hữu hiệp đồng nhất tâm là nên việc. Cơ chuyển đời từ đây đổi biến vô ngần, chư hiền hữu phải trở dạ cho nhanh mới kịp. Từ đây có nhiều cái lạ, lại thêm hay cho Đạo, người Annam vỗ tay mà không biết mỗi. Lão tỏ sơ cho chư hiền hữu mừng lẫn, chừng tới cuộc sẽ vui rồi cười luôn cho ngắt mà đừng cười như Trình Giáo Kim.

Lão xin kiếu để Thượng Trung Nhật giảng dạy thêm chư hiền hữu.

Tái cầu, Cao Tiếp Đạo thay tay.

THĂNG

Tái cầu, đổi tay Phò Loan

(10-11-1943)

Phò Loan: Cao Tiếp Đạo và Ngọc Hoai Thanh

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào chung tất cả mấy em,

Ngày này, năm ngoái qua đang tổ chức cuộc hiệp tác, ngày này năm nay bành trướng thế nào thì mấy em hẳn thấy rõ rồi đó. (Hiển Trung bạch xin Anh Cả lo chuyện xây cho chóng kết quả).

– À để Qua lo, trên có lệnh Chí-Tôn chỉ phán, dưới toàn thể Thân, Thánh, Tiên, Phật chuyển xây, còn hữu hình là mấy em với dân Lùn hiệp tác. Qua quyết chuyển xây cho mau chóng, Nhật – Nam đồng tâm hiệp tác, tát cho cạn biển Thái Bình Dương, làm cho ghe bầu mắc cạn, tấn thối không phương thì dân Annam mặc tình xẻo mũi.

Còn chẳng bao lâu nữa thì mấy em đặc vọng, luật Tạo Hóa Công, Thiên Điều không phương sửa thì là ai làm hiền lành hưởng phước, kẻ tạo ác thọ nạn, trả vay cán cân chẳng nhít. Cuộc cờ chiếu bí thật cũng gần: vọt pháo, tấn xe, úi chốt từ nước mà cờ tàn úi chốt đặc thế. Chốt có nhiều nước hay, đừng tưởng chốt đi lâu không lác đầu là uống.

Ê, mấy em biết chú Lùn cầm binh huõn kế là chi không?

– Để nuôi cho dân Nam mạnh bạo khôn lớn để cho

---

ghe mũi nhọn, hà ăn, người lao, nước ngập thì dân Nam đủ phương tự cứu, chùng ấy mấy em đặc lực vô ngần, mặc tình đền ơn báo oán. Việc ấy chẳng lâu, Qua khuyên mấy em cứ lo tấn tới, tôi Chúa trùng phùng, Đạo Đồi thoát nạn.

Ê, Qua nói thí dụ một người đau mười phần chắc chết mà họ cũng còn vọng sự sống sót thêm một thời gian, còn kẻ tham tàn kia cũng thế; nhưng nước cạn cá khó nhảy khỏi đìa, ghe bầu cũng không toan phương nào mà tẩu thoát. Nhật – Nam thành công là ngày Qua tỏ nãy giờ, mấy em kiểm hiểu.

Tổn của, lao thân, chịu đòn, dân Nam là phận sự phải làm. Định bá, đồ Vương, lăm gương nêu lên mặt sử, nào là Hàn Tín, Việt Vương làm nên cũng nhờ nhẫn tâm và bền chí; thợ nhọc đoạt mưu, dựng nên cơ nghiệp nước yếu dân hèn, muôn điều khổ nhọc. Nhưng ta phải thắng choặng tâm ta thì đặc thành mọi việc. Từ đây sắp tới Qua sẽ nỗ lực phát cờ lập thành trận thế.

(Hiển Trung bạch .....)

– Thuận nơn ứng Thiên, nên làm là phải.

THI

*Mặt trận Thái Bình quyết chuyển xây,
Phương Đông quét sạch đến Âu Tây;
Da vàng mũi xẹp liên bang kết,
Chúa Thánh tôi hiền phi chí thay.*

Ê, mấy em có nhớ ngày này năm ngoái:

*Trong túi bao nhiêu lúi,
Đầy tú nhờ Qua xúi,
Đốt Tây chạy té chúí,*

---

*Trời trời cọp vào núi.
Annam hết lòn cú,
Mỏ mắt coi Tây đúi,
Sẽ làm thàng bán muối,
Nước Nam vàng đầy túi.*

(Hiển Trung bạch .....)

Ê, đám vô lương lúc này để tâm tìm tòi đặng bắt làm hại mấy em, nhưng Qua cùng các Đấng hết sức bảo bọc chở che. Qua cũng nhờ em khuyên lơn sắp đặt cho đạo hữu giảm bớt lan tràn vào hai nơi căn cứ, cái lời Qua sau đưng hối hận. Muôn mắt ngàn tai, cơ mầu che kín, đại sự mới thành công, hấn hờ e thọ nạn. Biểu đạo hữu tuân lời, đó là thương Thầy thương Đạo, thương nước, thương dân, trọng Trời, trọng Chúa. Nếu cái là phá Đạo, hại Đời, ấy là nhơn sanh ngày sau kết án họ đạ.

Mấy em hiệp nhứt tâm tấn tới, có Lý Đại Tiên, có Qua ám trợ. Mấy em lấy trí ngoan trở vay cùng thế, đặc lực mới tài, đưng cậy sức vô hình giúp mãi sao? Tấn tới đi.

Chào chung tất cả mấy em. Qua kiếu.

THẮNG.

CĂN CỨ SAIGON

7. 21 THÁNG 10 QUÍ MÙI (18-11-1943) 20 GIỜ.

Phò Loan: Thái Đển Thanh, Ngọc Hoai Thanh.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Lê Sanh Thượng Tỹ Thanh, Lê Sanh Thượng Danh Thanh và chư đạo hữu bốn bộ tại căn cứ.

LÝ ĐẠI TIÊN

Lão chào chư hiền hữu,

Lão đến dạy hiền hữu Thượng Vinh Thanh và Hội Thánh được rõ, vững lòng mừng mãn Đạo chuyển xây, cơ Đời biến đổi là do Thiên Thơ Chí-Tôn sắp định. Ngày giờ đã cận nên Lão cùng cả Thần, Thánh, Tiên, Phật đồng lo thúc dục cơ đời cho mau được thái bình độc lập.

(Hiển Trung bạch về vụ Hiến Binh Nhựt muốn gây sự).

– Sở Sơn Đầm để tâm tiểu kỵ là do bởi người Annam mới sanh ra tất đổ, nhưng chánh sách Nhựt Bốn Thiên Hoàng giải phóng toàn quốc cõi Á Đông không còn lệnh nào qua đặng. Ngoài Sơn Đầm ra, còn lắm quan Đại Thần để mắt và sẵn tâm lo giúp cho Annam khôi phục cơ đồ. Nhưng việc gì làm có khó gay, rồi sự hay sẽ đến. Cơ Thiêng Liêng từ thuở đã có hằng tại thế. Lão đã hứa thì hiền hữu và Hội Thánh cứ vững tâm lo tấn tới, mặt vô hình có Lão và Thượng Trung Nhựt bảo đảm cả Hội Thánh.

(Hiển Trung bạch về vụ có vài em nhân viên đặc

---

lực bị Pháp bắt).

– Đắc đại sự, tiểu nạn phải có đôi người gặp cuộc nghiêm trị của giống dân đại ác Pháp-Triều. Chư hiền hữu nhớ lại coi lịch sử nước nhà của người Annam và các nước ngoại bang, trước khi lập quốc hay là phục quốc, người trung thành phải chịu đổ máu biết là bao không? Còn nay dân Annam hữu phước là thế nào? Đạo Sự đắc mưu, tiểu tai là thường sự, song Lão cũng còn đang lo chuyển xây cho cơ đời sắp đến sẽ gây cuộc bạo tàn, tai nạn hơn sanh hầu dứt. Hiền hữu cứ an tâm lo cứu Đạo phục Đồi, nhưng phải lo xa phòng bị; nếu được nhiều điều ổn thỏa, khỏi cuộc bất ngờ đổ xảy ra là do hiền hữu khéo khôn trở vay ngoại giao cho ngoan là đắc lực.

Nền đạo của Chí-Tôn đã gần tiêu tan, thoát nhiên có một năm mà sống lại một cách phi thường, nếu chẳng phải tay Trời, Lão hỏi kẻ thế mấy ai làm đặng?

Lão khuyên toàn Hội Thánh hơn danh Đức Chí-Tôn cứ lo mài miệt tấn tới là nên việc, đừng để một điểm chi mơ hồ tất cả.

Lão chào chư hiền hữu. Lão kiếu. THĂNG

(Tái cầu) 18-11-1943

QUYỀN GIÁO TÔNG THƯỢNG TRUNG NHỰT

(Hiển Trung bạch: .....)

– Nền Đạo gặp lúc khó khăn, cần phải có Chức Sắc Đại Thiên Phong cho đủ Cửu Trùng và Hiệp Thiên chung tâm lo liệu và đỡ đức tin cho toàn đạo hữu.

(Hiển Trung bạch: .....)

– Chẳng nên xuất thân ngoại bang bất tiện, còn ở tại nước nhà thì là yên phận, song cần thận hằng ngày, nương theo thời cuộc động tịnh ở ăn là xong việc. Qua nhắn với Cao Tiếp Đạo ít lời, cứ ở yên nơi đó đi, có Qua che chở cho. Ôi! một ngày biết là bao nhiêu em kêu Qua xin việc này, đòi vụ khác lăng xăng, nhưng Qua cũng đáng thương cho nhiều em rất đổi trung thành cùng Đạo, lại sẵn chí ái quốc ưu dân, liễu thân bao nài sanh tử, chẳng nệ tổn của hao tâm, gia đình còn mất há sờn. Đạo thành, hạng người thế này còn ngồi vững trên thuyền Đạo chẳng được bao nhiêu, thật đáng thương tâm cho lắm kẻ vô phần, đó cũng là tiền căn vay trả.

Ê, em Thượng Vinh, Qua rất vui mừng thấy được nhiều cái hay của em xuất hiện, tài lược như thế là ngoan. Ít người bì kịp.

(Hiển Trung bạch: .....)

Ê, em muốn cho ổn thỏa đặc đại sự, phải chịu tù người, chịu theo thời thế, nuôi nấng cái tình liên lạc mà cũng nuôi họ bằng cái tình tiền, xác thân phạm dân nước nào cũng thế, họ giữ danh thể bề ngoài chớ kỳ trung mặt trong “*vĩ tài chi bốn*”. Song họ thực nhưn tài mà toàn quốc dân của họ đồng cứu toàn Á Đông nhưn tai, đều tổn hao ta không đáng tiếc “*vãng tài chi kế*”, chẳng khá tuyệt lối trợ ngân, đối lòng sanh sự, “*lấy của cho thân*”, phương ngôn từ thuở. Đặc lực thành công cũng nhờ tiền, phục quốc chỉ nhờ tâm trung thôi, mọi điều cũng thế. Thôi Qua tỏ bấy nhiêu lời cho mấy em đặng hiểu, Qua xin kiếu vì có việc cần lo, không ở lâu được, để khi khác sẽ dạy thêm.

THĂNG

CĂN CỨ SAIGON

8. RẪM THÁNG 2 NĂM GIÁP THÂN (9-3-1944) 21 GIỜ 30

Phò Loan: Cao Tiếp Đạo, Giáo Hữu Thái Đến Thanh
Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Giáo Sư Thượng Tước Thanh, 2 vị Giáo Hữu Thượng Thiện Thanh và Thái Hào Thanh, 3 vị Lễ Sanh Thượng Tý Thanh, Thượng Danh Thanh, Thượng Dinh Thanh, Sĩ Tải Nguyễn Văn Hối, Luật SỰ Bùi Cung Kính, Chư Đạo Hữu Kim, Cảnh, Phú, Mười, Khai, Hòa.

LÝ ĐẠI TIÊN

Lão chào chư hiền hữu tất cả.

Lão đến dạy chư hiền hữu cho biết phận sự mà thi hành mới phù hợp với huyền vi Tạo Hóa.

Cơ đời sắp đổi, màn Đạo chuyển xây thì hơn loại phải chịu trải qua lắm cơn khổ ruột, vì đến buổi cuối cùng, địa cầu chuyển biến hầu lập “*Tân Trật Tự*”, thì tất cả hơn loại dưới thế này phải nghiêng ngửa bao phen, rồi mới được thung dung tự tại. Chư hiền hữu cho toàn Đạo hiểu mới vững tâm, nhưng dầu trải qua bao phen giông tố, thì con cái của Chí-Tôn cũng vẫn ngồi yên trong thuyền Đạo, chỉ có bền chí hay là yếu tâm.

Các Thánh Giáo Chơn Truyền từ đây sẽ kết quả, không còn sót một bài tiên tri. Chư hiền hữu xem lại Thành Giáo mấy năm xưa thì lần hồi thấy rõ.

Còn việc làm, cần phải hiệp cả trí lực tinh thần và

---

phải do từ đường thương mới vẹn toàn đắc thắng. Lão tỏ ít, chư hiền hữu kiếm hiểu nhiều.

Lão xin nhượng cho Thượng Trung Nhựt giảng dạy thêm sở hành cho chư hiền hữu. Lão chào chung.

THẮNG

(Tái cầu) 9-3-1944, 22 giờ 30

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào chung tất cả mấy em,

Ông Tiên thiệt đây này. Qua nhắc lại câu nói của Qua rằng “*Tiên chẳng bao giờ thua phàm đâu*”.

(Hiển Trung bạch: .....)

– Hễ tụi nó vừa tấn xe thì bị Qua chiếu bí. Các em chớ nhọc tâm, xem kỹ lại các điều trong tờ “*Truyện Đẽ*” của tụi nó thì biết ngọn thương lúng túng là thế nào.

(Hiển Trung bạch về vụ Toàn Quyền Pháp can thiệp với Nhựt đòi giao Hiển Trung lại cho họ).

– Có chi mà nao núng, e cho kéo neo không kịp, chừng ấy cũng nghiêm trọng đến “*Truyện Đẽ*” vậy. Cười! Các em cứ lo tu chỉnh nội dung cho đặng hoàn toàn rồi nhượng mắt xem thế cuộc. Ngày giờ khẩn cấp, cần phải sắp đặt châu áo mọi việc, nung nấu đức tin của toàn đạo hữu, mọi người đều coi như một bốn phận, không phải chèo đò khó trông đến bến.

Ê, vụ “*thâm, thâm, thâm*” đã liễu kết nửa phần, người ngoài đời cũng để đức tin vào đó. Vậy chư đạo hữu nam nữ gắng tu thân thêm thì mới mong làm khách “*Tân Trật Tự*”, còn chắm câu ăn phần thì chịu khổ trong buổi hạ nguơn.

Thượng Vinh Thanh muốn hỏi việc gì?

(Hiển Trung bạch rằng Nhựt Bổn muốn đưa xuất ngoại).

– Cứ yên tâm lo bốn phận. Hỏi chú Lùn xem nội đất Việt Nam có bao nhiêu người làm công chuyện như các em.

(Hiển Trung bạch: .....)

– Để Qua cùng Đức Lý Đại Tiên lo với.

Cao Tiếp Đạo từ đây cũng trọn tâm lo về trí lực tinh thần giúp hay cho cơ Đồi mau chóng.

Mỗi tháng phải cầu các Đấng Tiên Vãng đến mách thêm mọi việc hay.

Qua để lời khen chung tất cả, các em gắng tận tâm cho đến ngày thành tựu.

Qua chào các em.

THẮNG

CĂN CỨ SAIGON

9. MÙNG 7 THÁNG 3, GIÁP THÂN (30-3-1944) 22 GIỜ

Phò Loan: Giáo Hữu Thái Đến Thanh và Sĩ Tải Nguyễn Văn Hợi.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Giáo Sư Thượng Tước Thanh, 2 vị Lễ Sanh Thượng Tý Thanh và Ngọc Nam Thanh, Chánh Trị Sự Trần Tỷ Đài và Lê Minh Cảnh.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Qua chào các em tất cả.

Các em lấy làm lạ cuộc biến đổi từ đây vì Thiên Cơ mầu nhiệm thay máy huyền vi cho tuồng đời mau chóng không? Có chi các em đáng lo nếu chẳng phải luật Thiên Điều nhứt định thì cơ quan Việt Nam Phục Quốc không trường tồn đến ngày nay. Các em cũng đủ đức tin mới dám quyết chí hy sinh, chẳng còn ngại điều chi tất cả, cứ một đường thẳng tới thì sẽ đoạt tròn nguyện vọng.

(Hiển Trung bạch về vụ Sở Hiến Binh Nhứt cáo gian và bắt giam những nhân viên trong căn cứ).

– Điều ấy là phải cam chịu số phận của mỗi người, các Đấng cũng khổ tâm. Phải nói cho Sở Sơn Đầm hiểu trước về sự gian cáo của kẻ cầm quyền bắt lương và dạy những người làm việc từ đây khá cẩn thận thêm nữa.

(Hiển Trung bạch về căn cứ hiện tại).

– Nếu như căn cứ này mà không kiên cố thì còn chi sự nghiệp Nước Nam; các em tận tâm nỗ lực phấn đấu.

Để Đức Lý Đại Tiên cùng Qua lo chuyển xây trận thế.
Mỗi Chúc Sắc thành tâm cầu nguyện để trọn cả tinh thần
vào cơ huyền vi thì sẽ đặng bình an tấn hóa.

Thôi các em cứ tiến hành. Qua chào chung tất cả.

THẮNG

CĂN CỨ SAIGON, 4 MAC-MAHON

10. MÙNG 3 THÁNG 4 GIÁP THÂN (25-4-1944) 21 GIỜ

Phò Loan: Giáo Hữu Thái Đến Thanh và Sĩ Tài Nguyễn Văn Hợi.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Giáo Sư Thượng Tước Thanh, nhị vị Lễ Sanh Thượng Tý Thanh, Thương Danh Thanh, Chánh Trị Sự Trần Tỷ Đài và Lê Minh Cảnh.

LÝ ĐẠI TIÊN

Lão chào chư hiền hữu.

Lão đến cho chư hiền hữu biết thời cuộc biến thiên từ đây sắp thay đổi luôn cho đến ngày lập thành “*Tân Thế Giới*”, thì có bao nhiêu việc kinh khủng, như sanh hao tán, chung chịu số phận khốn khổ mới có thể lờ lợc nguyên nhân để phục hồi qui cổ theo lời Thánh Giáo của Chí-Tôn, thì biết rằng như loại mười phần còn tại Thế bao nhiêu, nhưng có vậy mới phân biệt ma phật. Chỉ một điều là biết tin có Trời đã làm chủ trương trong Bàn Cờ Quốc Tế này thì phải để trọn đức tin nơi đó và tác phước còn hơn là tỵ họa.

Các Đấng Thiêng-Liêng hết lòng cầu khẩn chế giảm nạn tiêu diệt của như sanh, song được chăng là do như sanh muốn lấy. Thôi Lão tỏ sớ cho chư hiền hữu biết cuộc cờ tàn như cuộc thế. Để Thượng Trung Nhật dạy thêm.

THĂNG

(Tái cấu) 25-4-1944

QUYÊN GIÁO TÔNG

Qua chào chung các em,

Thấy chưa... Rồi đây cả nguyện vọng của nhơn sanh sẽ kết quả đặc biệt. Hễ chí hướng tư tưởng cao siêu quảng đại thì kết quả tốt đẹp; còn khối óc tư tưởng quanh quẩn thấp hèn của đám vô lương thì lại kết quả xấu xa hèn mạt. Các em cứ giữ phận sự mà thi hành theo lời của Qua sắp đặt sẽ có ngày kết quả cao thượng hơn kẻ khác.

Hiện thời các em cũng thấy được cả tâm thần của toàn dân tộc Việt Nam đối với tâm thần của các em ra thế nào... Họ chỉ sầu nhiều mà vui ít, còn các em lại vui luôn thì mười phần khác hẳn; còn nói chi tụi ghe bầu thì cha con vui cười ra nước mắt.

(Hiển Trung bạch: .....)

Ê, cho trở tay không kịp chớ đừng vội trông. Mình khổ có một, còn các dân tộc ngoại bang khổ tới mười. Những người hiến thân cho Tổ Quốc định bá đồ Vương thì không đếm là bao nhiêu sự khổ.

Ê, Thượng Vinh Thanh đã mang lấy trọng trách buổi phục nghiệp Việt Nam thì vai làm Tướng cần phải tỉnh trí an tâm, liệu phương trở xoay thời cuộc mới có đủ chức hay tấn bộ trên con đường chiến đấu, bởi chúng ta chiến đấu về mặt tinh thần, nếu không để trọn tinh thần thì cũng như chẳng có khí giới, tất cả các em cũng vậy.

Qua đây cùng các Đấng mỗi giờ nào cũng hiệp nhau lo cho các em được trọn vẹn đắc thắng. Còn thì giờ sẽ đến chớ nên nóng trông quá mà có kẻ mỗi lòng, cứ miệt mài

---

tấn tới, đã có mời rồi đó, thấy chưa. Thôi Qua mừng cho các em đồng tâm phấn đấu.

Qua chào chung các em.

THĂNG

CĂN CỨ SAIGON

11. MÙNG 4 THÁNG 4 NHUẬN, GIÁP THÂN (25-5-1944)

Phò Loan: Cao Tiếp Đạo và Giáo Hựu Thái Đến Thanh.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Lễ Sanh Thượng Tý Thanh và Sĩ Tải Nguyễn Văn Hợi.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Qua chào chung các em.

Ê, Cao Tiếp Đạo, Hiến Trung, lúc này tụi nó trù mưu lập kế đặng trừ diệt Cao-Đài mà nó không biết ông Cao-Đài là ai, kể tụi nó thắng ông Cao-Đài thì tụi mình không thể ở cõi trần này được, cũng theo ông Cao-Đài hết. Cười!

Qua đã nói trước lâu, hễ “*Nhơn cùng tắc biến*” thì lẽ tự nhiên tụi nó phải làm phạm sự như thế đó. Còn các em cũng cứ bốn phạm mình mà thi hành, ngày kết cuộc rồi mới biết ông Cao-Đài thế nào và các con cái của ổng ra sao mới rõ, chừng ấy tụi nhà nó ăn năn rất muộn, không can chi mà lo sợ, để huyền năng Chí-Tôn thưởng phạt phân minh, không sai sót mãi nào. Các em an tâm, cuộc cờ sắp biến thì mới thấy bên nào cao hơn, chớ luận bàn, lắm khi quên Thánh Giáo lúc trước.

Thôi, các em cứ thế thủ mà thừa cơ hội tấn công luôn, Qua cùng các Đấng hết lòng tán trợ, sau này mới biết trận giặc Thần Tiên – mà Thần Tiên thế nào cũng thắng quỉ ma là lẽ phải.

Thôi các em đồng tâm lo tấn tới.
Qua chào chung tất cả.

THĂNG

CĂN CỨ SAIGON

12. MÙNG 1 THÁNG 5 GIÁP THÂN (21-6-1944)

Phò Loan: Giáo Hữu Thái Đến Thanh và Sĩ Tải
Nguyễn Văn Hợi.

Hầu Đàn: **Hầu Đàn:** Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh
Thanh và bốn bộ trong căn cứ.

TRẦN HƯNG ĐẠO VƯƠNG

Lão già Cổ Tích chào các bạn Kim Thời.

Lão nghe trẻ con thường ca bài “*Sông Bạch Đằng*” thì lấy làm náo ruột, vì lúc nọ Lão hết dạ phò Vua, đánh đuổi quân Nguyên lập nên cơ đồ Đất Việt, trải qua một thời gian khá lâu thì vắng bật Anh Hùng, mãi đến thời kỳ Chí-Tôn khai Đạo chỉ giáo phương chước tạo thế cải thời, lại nhờ các bậc Nguyên Nhân xuống trần để đến ngày lãnh lĩnh truyền Đạo là một cơ quan lập Đời, làm Tướng trong nước Nam là Anh Hùng của Đạo, nếu không nương theo đó thì dầu cho anh hùng của thời buổi này cũng không làm gì được, phải vậy chăng?

Lão lấy làm toại chí mong mỗi nơi cảnh vô hình mà được thấy tâm nhiệt thành của các bạn ngày nay nên đến chúc mừng cho đất Việt Nam sẽ gặp hồi may mắn và chúc các bạn kim thời đặng nhứt tâm tiến bộ.

(Cao Tiếp Đạo bạch: .....)

– Bởi căn quả khiến vậy nên phận làm con phải đến nợ Tổ Tông, nay đã quá vốn lời không còn chối, sao mà chẳng chịu xé giấy, nợ trả xong thì cứ lo làm lấy, được bao

---

nhieu thì các bạn xơi, không còn ai tranh cãi.

Ấy là ngày đất Việt Nam thuộc về của người Nam ta.
Thôi Lão để lời chúc cho các bạn đều được bình an tiến hóa.

Xin chào các bạn ..... kiểu.

THĂNG

CĂN CỨ SAIGON

13. NGÀY 4 THÁNG 7 GIÁP THÂN (22-8-1944) 20GIỜ30

Phò Loan: Giáo Hữu Thái Đến Thanh và Sĩ Tài Nguyễn Văn Hợi.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, nhị vị Lê Sanh Thượng Tý Thanh và Thượng Danh Thanh, đạo hữu Nguyễn Tuấn Phú.

ANH CẢ ĐÂY CÁC EM.

Thấy chưa? Hoàng-quyên nghiêng ngửa rồi đó, Đế Pháp chơi voi rồi, sẽ lần lượt thêm luôn cho đủ trọn bài Thánh Giáo thì các em mới tin Anh Cả của các em như thế nào. Song gần đây, chú Lùn mới biết tụi ghe bầu nhiều mưu lợi hại, chừng ấy chú ta hối hận, rồi mới biết rõ Cao-Đài thật sự. Chú Lùn nâng danh giá của các em lên tột mây xanh, chừng đó bọn ghe bầu vô phương tẩu thoát. Cười! Có vậy hư thiệt mới phân minh, thấp cao thêm rõ giá, lại nữa sở hành của mỗi Đảng Phái và mỗi người càng thấy càng rõ hơn nữa. Nếu làm những việc gì mà không có trở ngại thì việc ấy chưa được cao siêu, phải vậy chăng?

(Hiển Trung bạch: .....)

– Từ đây máy hành trình đã thuận theo thời cuộc không còn chi lo ngại, cứ nương bước mà đi cho đến cơ hội đoạt thành.

Vậy các em yên trí, có Đức Lý cùng Anh Cả tiên liệu mọi điều, chẳng còn tài nào cãi qua Luật Thiên Điều cho đặng, các em cứ tin một câu ấy là đủ phân sự.

(Hiển Trung bạch: .....)

– Cuộc cờ bí mật không nên bàn tán, đợi lúc tỏ trắng
thu thì các em sẽ thấy nhiều công việc, thôi chẳng khá nói.

Chào các em.

THĂNG

CĂN CỨ SAIGON

14. MÙNG 3 THÁNG 9 GIÁP THÂN (19-10-1944) 22 GIỜ

Phò Loan: Lê Sanh Thượng Tý Thanh và Lê Sanh Ngọc Hoai Thanh.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Lê Sanh Thượng Danh Thanh, Thông Sự Nguyễn Tuấn Phú.

CHỮỞNG ĐẠO NGUYỆT TÂM

Chào con Hiến Trung và chư hiền hữu.

Sẽ có tin mừng lúc gần đây, nhưng việc làm, nhưt là con Hiến Trung phải đề phòng cẩn thận cho lắm và dặn cả thầy chư Chức Sắc với những người có phận sự lo trong Cơ Quan Phục Quốc cũng đề tâm dè dặt như con vậy, chẳng khá hững hờ mà xảy ra việc khó. Nguyên vọng của con và toàn Đạo được phi chí kể bên.

Vậy chẳng nên quá mắng mà bại lộ cơ mưu thì nhà cầm quyền quyết tâm trừ diệt, giữ vẹn là hay, để mang tai giới lo vô ích.

Mấy lời căn dặn con khá để lòng đặng lo cho tròn Thiên Mạng. Chào con và ban ơn cho con. Kiểu chư hiền hữu.

THĂNG

(Tái cấu) 19-10-1944

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào em Hiến Trung với bốn em tất cả.

(Hiến Trung bạch: .....)

– Họ Ngô^[1] kia sợ em làm quan to bởi vì trước của Ngô được thấy lực lượng của Cao-Đài với cái tài đặc biệt của em và nổ tai chóa mắt với cái “*Chiếu*” ở nước Phù Tang gọi đến “*Phó Đoàn Trường*”. Hiện nay Ngô ngại tương lai của em vượt cao trăm bức rồi Ngô mới ra sao? “*Đố hiền tặc năng*” là Ngô lộ võ cho em được hiểu đó , nhưng không sao đâu, Qua đã thường nói với mấy em hoài: nếu Trời thiết chẳng thua phạm thì Ngô hay là cả bọn vô tâm cũng chẳng khi nào họ đoạt kỳ sở vọng được đâu.

Ê, ông già Tây vừa dạy em với cho hay tin mừng đặc lực khi nầy.

(Hiến Trung bạch: .....)

– Hễ thấy người được là mình được, trốn ấy nó sẽ làm cho nước Việt Nam độc lập gần đây, mấy em cứ tin lời của Qua mà miệt lo cho tới ngày đoạt kỳ sở vọng.

Ôi! Minh trông thoát khó thì các dân tộc khác đồng thọ nạn thấy bắt rùng mình rợn óc. Khách mới Triều Thiên chạt Đền Bạch Ngọc, nhưng chưa ắt siêu thăng bởi vì nạn kia là vay với trả. Nhưng được hưởng hồng ân là riêng cho những bậc trung thành vì nước vì dân; còn bao nhiêu hễ có vay thì ngày nay phải trả, nhưng vậy cũng

---

[1] Giải thích: Ngô đây là Ngô Đình Diệm, lúc này cũng dựa hơi Nhựt-Bổn muốn lên làm Thủ-Tướng.

---

cứ kêu oan cho khỏi vào địa ngục đó là mặc may chớ cân công bình để chi nhít đặng.

Ông Chúa nước Nam gằn về Nam Việt ngày gằn ..... gằn gằn, gằn kể long nheo mấy em. Lo sửa soạn cái mồm đặng có tung hô “*Vạn tuế, vạn vạn tuế*” Ê, chừng ấy mấy em thưởng Qua bằng món gì?

(Hiển Trung bạch: .....)

CỜ THI:

*Cờ cao thì nước cũng là hay,
Dùng trí khôn ngoan chiến thắng tay;
Bí mật khéo kèm đùa dấm chốt,
Bận này chắc thắng chẳng hề sai.*

Ê, vụ đóng tàu đó là thượng sách, em biết tại đâu mà đắc lực chẳng?

(Hiển Trung bạch: .....)

– Chuột tha tiền để vào nơi đó cũng đỡ nửa phần cho mấy em vận động bởi vì Chánh Phủ mở mắt ngó chỉ thị tất cả mấy em rồi, hỏi lấy chi mà xây chuyển Đạo Đời cho chóng. Lại đỡ nạn cho phần đông khỏi mang tai vì nạn bạc tiền thâm góp, đó là kế lưỡng toàn chớ che toàn Đạo.

Ê, nước Nam độc lập mới dễ bề xuất dương, phục hưng quyền hành Hội Thánh vững vàng.

Ê, mấy em ai muốn làm Ông Quan to, còn ai muốn tu đặng làm Ông Tiên?

(Hiển Trung bạch: .....)

Qua hỏi thử coi chí của mấy em.

(Hiển Trung bạch: .....)

Nhưng thế rồi cũng phải có người đạo đức làm quan thanh liêm dạy đời khuyên chúng mà cũng có bậc chơn thành lo tu đoạt vị, song hai bậc rồi cũng thành công trở về vô cảnh. Chót đây Qua cũng để lời căn dặn cả thầy mấy em khá đề phòng cẩn thận thì mới được vẹn toàn mỗi việc.

Thôi Qua kiếu mấy em.

THĂNG

CĂN CỨ SAIGON

15. 19 THÁNG 10 GIÁP THÂN (4-12-1944) 20 – 21GIỜ⁴⁵

Phò Loan: Ngọc Hoai Thanh và Thượng Tỷ Thanh.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh,
Thông Sự Nguyễn Tuấn Phú và Nguyễn
Văn Thành.

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG^[1]

Đặc lệnh của Đức Chí-Tôn dạy đến cho hiền hữu Thượng Vinh Thanh hay, kể từ ngày nay sắp đến phải đề phòng cẩn thận cho lắm và truyền cho tất cả chư Chức Sắc với những đạo hữu có tấm nhiệt tình dám hy sinh vì Đạo, cứu dân đương cơn nước lửa cũng phải giữ mình cho vẹn.

Lúc này tinh thần mặt trận sắp khởi giao phong thì cơ hữu hình, những trang trí đồng cũng toan khởi nghĩa, nhiệm vụ của mỗi người đều rất nên yếu trọng. Chiếu theo Thiên Thơ thì mỗi chơn linh trước ngày hạ thế đều có đến trước mặt của Đấng Chí-Tôn, đồng ký tên hứa xuống trần hy sinh đặng làm cho tròn phận sự trong kỳ nước Nam phục quốc, thì phải để trọn xác lẫn hồn hiến cho Đạo mà lo việc nước; nếu hững hờ không cẩn thận để cho thất bại thì riêng mình cũng là đắc kỳ đại tội.

Còn riêng phần của hiền hữu Thượng Vinh Thanh

---

[1] Lưu ý chư đọc-giá: Từ ngày khởi nghĩa đến nay, lần này là lần đầu tiên Đức-Lý xưng danh-từ chánh-thức là ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG là bởi đặc lệnh ĐỨC CHÍ TÔN. Còn bao nhiêu lần trước thì Đức Ngài xưng danh-từ là “LÝ-ĐẠI-TIÊN”.

---

phải để hết tinh thần lo sắp đặt về trách nhiệm của mỗi người cho xứng đáng, trạch nhơn trí tài cho đúng lý, làm việc ngấm ngấm mà phải cho cương quyết và đặc lực, lấy địa vị của một Thủ Tướng mà tổ chức theo binh pháp, nào là Phó Tướng thừa lệnh chỉ huy cho giỏi, chiến sĩ cho tinh, cơ binh cho đồng cảm, tướng phụ cận cho tài, lại thêm lanh lẹ, trí mưu cho giỏi lại là can đảm mới nên dùng đương cơn phục quốc này đặng.

Cơ binh nội ứng, trách nhiệm hiển hữu gắng thi hành cho đặc lực gấp gấp, chẳng được diên trì để chần chờ rồi lo không kịp đã nghe! Lão lấy làm vui là được thấy ngày thoát ách nô lệ của dân Nam Việt kể bên. Thiệt là cái vinh diệu này Lão toại chí với đoàn con hiếu hạnh và yêu dấu của Chí-Tôn, làm cho Lão cũng được nở mày với cả Thiên Triều tung hô khen tặng. Vậy Lão cũng để lời quyết đoán trân trọng ban khen hiển hữu Thượng Vinh Thanh để trọn tinh thần giúp Lão và Đạo, cứu được dân Nam khỏi nơi quốc ngục thì còn chi hơn.

Lão để lời ban khen chư Chức Sắc và toàn Đạo những người tận tâm vì Đạo vì dân, không nài tâm khổ. Lão ban ơn và hằng ngày ám trợ cả thầy. Chư hiền hữu gắng mau trở bước cho kịp Thiên Thơ biến chuyển một cách thật chóng gần đây, tôi Chúa trùng phùng, quân thần cộng tác thì nền Đạo của Chí-Tôn danh truyền khắp toàn thế giới, muôn người sùng bái chiêm ngưỡng đời đời xưng tụng.

Thôi Lão ban ơn cho tất cả chư hiền hữu. Lão kiếu.

THẮNG

(Tái cấu) 4-2-1944

QUYỀN GIÁO TÔNG

(Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh bạch .....)

– Qua chào tất cả năm em có mặt nơi đây. Qua lấy làm tiếc bị quyền đời áp chế mà còn nhiều em yêu dấu chẳng đặng hội hiệp chuyện trò cho phỉ cơn thương tưởng nhau.

Qua lấy làm vui chi xiết là được mục kiến Thiên Thơ về dân Nam mông ách kẻ đây. Chẳng mất giá trị lời Qua cam kết với Đức Lý Đại Tiên cho em Thượng Vinh Thanh cầm quyền thay vì quyền Thống Nhất của Đạo hồi lúc thái bình Phạm Hộ-Pháp còn tại nước Nam, lưỡng Đài chấp chưởng. Qua vui là được thấy em Thượng Vinh Thanh đủ tài ngoại giao đặc lực, nội trị điều hòa, nhơn sanh mẫn phục.

Ê, tôi để lời chào Ông Thủ Tướng gần được thọ phong và tôi ban khen ông đủ một trăm phần trăm.

(Hiển Trung bạch không đủ tài đức làm Thủ Tướng).

– Đó là cái tài xứng vị như thế, mà cũng có lẽ tới mức, chẳng phải dễ từ đó ông!

Qua dư biết tâm em mà, thôi để chừng đó mở mắt ngoái tai coi Qua phải là ông Tiên dám nói tiên tri đúng thật không.

Ê, Qua nhắc lời Chí-Tôn tiên định:

Thánh Ngôn Hiệp tuyển. Thi:

*Nhơn là đầu hết các hành tàng,
Cũng bởi vì nhơn, dân hóa quan;*

---

*Dân trí có nhon, nhà nước trị,
Nước nhà nhon, thiệt một Cơ Quan.*

Mừng, mừng, mừng hẳn đi các em, Qua cũng mừng trúc túi.

Ê, mừng rồi khởi sự cho đắc lực: một là tiền bạc, hai là nhon tài, ba là trí mưu tổ chức Nội Ứng Nghĩa Binh, bốn là đồng tâm tiếp nghinh Chúa Thánh khải hoàn phục quốc ngày cận đây. Bên ngoài, đại binh chú Lùn nắm quyền tóm thâu lực lượng của Pháp Triều, còn bên trong người Nam đoạt thủ.

Mấy em ráng trở tài lo cơ phục quốc cho rõ mặt nam nhi. Quốc thù rửa sạch rồi tu có chi là muộn đầu.

Ê, nghe thi:

*Ghe bầu gãy cột tại Bình Dương,
Mặt biển thầy trôi thấy thảm thương;
Nước trắng nhuộm màu bằng máu đỏ,
Suối vàng phi dạ cả tiền Vương.*

Ê, còn hiện tiền ..... phi dạ bật hiền lương.

Mặt trận tinh thần Chí-Tôn chuyển pháp lập thành, thì cơ hữu hình phải theo cho chóng mới hiệp với Thiên Điều. Em Thượng Vinh Thanh cứ để trọn tinh thần sắp đặt các điều cho kíp về mặt hữu hình; vô vi có Qua trợ lực cho em và tất cả những người có trách nhiệm đặc biệt. Cơ hữu hình binh pháp đảng hoàng, ấy là có tên trong Bộ Thiên Thơ tiền định. Em vững tâm thi hành là các việc thành công.

Này mấy em đắc vọng, còn bọn ghe bầu ngóng trông Anh Mỹ bật lối trợ binh, ngồi nhìn nhau mà đổ lụy. Cuộc

---

tổ chức hành binh phải có kỷ cương trật tự mới được mọi việc đắc thành. Nhơn tài trú ngụ nơi ngoại quốc chột dạ ngóng tin Đông Dương bao nã, còn chú Lùn lại muốn dùng mưu, nếu chẳng nhờ sức Tam Giáo Phật Tiên bảo thủ thì trở lại mắc mưu bọn ghe bầu, hơi đầu mà Lùn kia hối hận.

Ê, ngày thành lập rồi Ông Giáo Sư Thủ Tướng thưởng moi bằng món gì?

(Hiển Trung bạch: sợ e không đủ nhơn tài)

THI

*Đạo Triều xuất hiện đủ nhơn tài,
Độc Lập là ngày chẳng thiếu ai;
Gần đến xa về vẫn vô cả,
Hết cơn bĩ cực đáo thời lai.*

Thôi Qua chào các em.

THẮNG

CĂN CỨ SAIGON

16. 19 THÁNG 11 GIÁP THÂN (2-1-1945) 20GIỜ30

Phò Loan: Lê Sanh Ngọc Hoai Thanh và Lê Sanh Thượng Tý Thanh.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Thượng Danh Thanh và Thông Sự Nguyễn Tuấn Phú.

QUYẾN GIÁO TÔNG

Qua chào năm em .....

(Anh Cả vừa chào thì có Đức Lý nên nhượng cơ).

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Lão chào hiền hữu Giáo Sư Thượng Vinh Thanh và chư hiền hữu. Lão để lời khen hiền hữu Thượng Vinh và tất cả Hội Thánh lo đăng đặc lực, nhưng mà chưa đăng châu đáo, còn thiếu kỹ luật nhiều lắm. Hiền hữu Thượng Vinh để hết trí lực tìm hiểu thêm và tổ chức cho chóng mới kịp thời kỳ phục quốc đa nghe.

Thôi Lão để lời khen và ban ơn cho hiền hữu và tất cả Hội Thánh. Có Thượng Trung Nhật đến dạy thêm hiền hữu nhiều việc cần phải lo thi hành liền. Thôi Lão kiếu.

THĂNG

(Tái câu)

THƯỢNG TRUNG NHỰT

– Ê, Qua tính để một mình Qua đến dạy em Thượng Vinh với mấy em, nào dè Đức Lý đến dạy Qua phải để kính Ngài giảng trước dạy em và ban khen, rồi Qua tiếp sau bởi vì Ngài còn lo nhiều việc khác. Hiện giờ Qua vâng lệnh Ngài dạy thêm ít việc nữa, gắng lo cho kịp mới hiệp với Thiên Thơ chuyển ngày độc lập của nhà Nam gấp lắm đa nghe. Thượng Vinh em biết còn phải lo món gì nữa chẳng?

(Hiển Trung bạch nhờ Anh Cả chỉ giáo).

– Trữ gạo cho nhiều là điều trước hết.

Đồ yếu trọng nữa, nhứt là quân phục và y phục của Cận Vệ với Nội Ứng Nghĩa Binh, phải ra lệnh cho cần kíp. Nếu Nội Ứng Nghĩa Binh thiếu y phục thì cơ binh chẳng đặng thể lực; lại nữa, đến ngày độc lập xem chẳng hoàn toàn thì là lập Đảng với người thường nhơn. Nhứt là mỗi người phải có y phục cho sẵn thì cơ binh mới rập ràng và có giá trị. Nhơn tài thiếu, chưa đủ theo Thiên Thơ đã định. Hội Thánh phải mở rộng về cơ tuyển chọn người vào lãnh phận sự, dạy Chức Sắc phải hiểu nghĩa việc nước là thế nào, việc Đạo là sao, đừng mỗi việc cũng rảnh tiết kiệm theo hạng người tu mà viện lẽ bần y sĩ tiện hoài sao đặng. Lo Đạo là một việc, còn lo phục quốc là một chuyện rất lớn lao lắm. Dạy họ coi bao nhiêu là giấy bạc là giấy mà thôi, còn Dân, Nước lớn là thế nào thì làm quốc sự mới đắc lực.

Còn một phần Chức Sắc chưa để trọn tâm mà lo phận sự của họ, hững hờ quá lẽ, họ vẫn quên rằng trăm

---

năm mới có cơ hội gỡ ách cho giống nòi mà còn chưa phải sạch lòng hèn, còn đợi giờ nào nữa há!

Ê, Qua nói rõ ngày khai hoàn cận lắm đa em Thượng Vinh. Em phải thúc dục toàn Đạo chung lo cho chóng.

(Hiển Trung bạch nhờ Anh Cả xuôi dục mỗi người)

– Qua dạy em và Hội Thánh lo thì Qua đã lo trước rồi. Em cứ thúc dục toàn Đạo, mỗi người có phận sự lo thì nên việc.

Ê, ngày triều bái Thượng Hoàng, Chúc Sắc cũng phải lo trang hoàng mới mẻ, sạch sẽ, tung hô Chúa Thánh về Nam cho phải dạ. Chúc Sắc còn chí hẹp hòi, lo việc nước coi mình nhẹ như lông, tiền bạc coi như không, mới là nên việc lớn đặng; đồng tâm chung trí nỗ lực thi hành cho kịp kéo tới ngày định quyết rồi lo sao kịp; đừng mơ hồ tài chánh không đủ xài, sợ Hội Thánh không đủ sức xài cho hết tiền.

(Hiển Trung bạch: .....)

– Qua cho phép em xài tiền, thiếu Qua lo cho em xài mà!

Ê, xài về việc Nước với tô điểm cho mấy em thiếu bề lo liệu, cho vẻ vang. Qua để lời cậy em thay thế cho Qua đem chưng Thánh Thể Chí-Tôn cho đẹp tại Sài Thành này một phen cho đời chói mắt kinh oai Cao-Đài độ nhứt mới đáng cho.

Ê, hai ông Chủ Tọa ban Khải Hoàn đủ sức lo không hai ông?

(Hiển Trung bạch: .....)

Ê, còn nhiều lắm, những ban này lo sau, lo trước chưa

---

tiện. Qua cũng lo dùm cho hai em và tất cả các vị trong ban ấy, lo cho hai cái chơn không đứng được yên mỗi chỗ.

(Hiển Trung bạch: .....)

– Phải. Ê, thôi để nữa có Qua lo tiếp với.

Em Thượng Vinh coi món nào cần phải thử trước về việc ăn, lo đi, sau Qua sẽ dạy thêm.

Thi chơi:

*Chúa Xuân về gặp giữa mùa Xuân,
Phi bấy Quân Thân lễ tiệc dâng;
Kẻ khóc người cười nhưng chẳng lạ,
Tội tròng công thưởng thấy đều ứng.*

Chào em Thượng Vinh và tất cả mấy em. Qua kiếu.

THẮNG

CĂN CỨ SAIGON

17. 17 THÁNG CHẠP GIÁP THÂN (30-1-1945) 21 GIỜ

Phò Loan: Cao Tiếp Đạo và Ngọc Hoai Thanh
Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh,
Lễ Sanh Thượng Tỷ Thanh, Thông Sự
Nguyễn Tuấn Phú.

LÝ ĐẠI TIÊN

Lão chào Cao Tiếp Đạo, hiền hữu Thượng Vinh Thanh và ba em. Lão để lời ban khen hiền hữu Thượng Vinh thi hành mạng lệnh của Lão được đặc lực. Vậy hiền hữu gắng lo tấn tới thì sẽ đạt mục đích. Các việc của Lão dạy, hiền hữu thi hành cũng được hoàn toàn. Nhưng mà cơ biến chuyển của Thiên Điều gần đây rất nên trọng hệ, người thế bắt rùng mình rợn óc, đó là Thiên Điều thưởng phạt công bình, trả vay bởi do người tạo. Nhưng thấy cảnh thảm khốc ta rất đau lòng cho cơ tự diệt.

Ôi! Lão thường nói rằng Thiên Điều không phương sửa đổi là ngày kết quả tới đây, cơ độc lập cũng do đó mà dân Nam đạt thành nguyện vọng. Thôi, Lão để lời ban khen hiền hữu và toàn Đạo.

Lão ban ơn cho tất cả chư hiền hữu gắng lo tấn tới thì các việc đặc thành. Lão chào chư hiền hữu. Để có Thượng Trung Nhật đến hội diện với chư hiền hữu rồi sẽ dạy thêm đôi điều cần yếu nữa. Lão xin kiếu.

THẮNG

(Tái cấu) 30-1-1945

QUYÊN GIÁO TÔNG

Chào chung mấy em

Ê, mấy em thấy rõ nước cờ của Qua ra thế nào chưa?

(Hiển Trung bạch nước cờ của Anh Cả chắc hay tuyệt diệu).

– Pháo nổ rồi mới tấn xe, đồng thời chốt bầy hè nhau ủi tới.

Ê, mấy em biết chốt ủi tới đâu không?

Chốt nọ có xe, hè nhau cứ ủi, ủi hoài cho tới tận Cung, mặc tình ta chiếu, chiếu cho Tướng nọ lìa cung, chốt bầy còn chưa vừa sức. Pháo nổ rên tai, nổ to, Qua lo cho người sợ e nhúc óc long đầu.

Ê, còn ngựa sai thẳng chơn đến cung đặng toan vây xé tượng nọ thủ thành, chờ binh vị quốc loan tràn thừa cơ chà đạp, sĩ mới trở tài ra tay phò Chúa, nước được thái bình, biên cương hết người xâm lấn. Nhưng trong lúc cờ tàn, tượng sĩ cho hay, ngựa lẹ, pháo hay, xe tài, chốt giỏi, thì trăm phần về ta thủ thắng tất cả.

Ê, họ muốn lừa nước thí con, nhưng chẳng hay bị người chiếu bí. Cười ...

Ê, nước nhà, tướng cũ lên ngôi, ngôi chơi thong thả.

Ê, bầy chốt vinh mài khoe tài ủi giỏi.

Ê, còn tướng chẳng phải hèn, lừa cơ đối diện

Ê, mấy em nghe Qua hát nam:

“Người đời khác thế cờ bàn,

“Pháo xe thất thế, chốt bẫy đuổi ....”

Mấy em biết đuổi đi đâu không?

Ê, chốt bẫy đuổi theo, Qua lại hát *“chốt bẫy đuổi đi”*, nhưng hấn đi đâu tây hấn, miễn đi khỏi nước mình thì thôi.

Ê, mà thương cho hấn đi đâu bây giờ? Nếu qua nước khác thì để chi người ta cho ở sao? Rồi mấy em biết hấn đi đâu không? Nghe Qua nói rõ: một tốp thì trốn, còn một tốp nữa đi vô ngục.

Ê, Qua nói cho khác em Tý nói hõn: còn một tốp lạy lục cầu xin tha thứ cũng đi, đi về cho rảnh, mà về được cùng không là do chú Lùn với mấy em.

Ê, mình là người tu mà, để mặt quyền đời ra tay trừng phạt.

Thi chơi:

*Cờ tàn chiếu thẳng môi là hay,
Vọt pháo ra xe chiến thẳng tay;
Ngựa đập tượng vày xua kẻ nghịch,
Chốt bẫy cú úi hấn về ngay.*

Ê, Qua để lời khen em Thượng Vinh giúp Qua đắc lực. Em tỏ lời rằng Qua khen toàn chư Chúc Sắc, tất cả đạo hữu có đủ tâm đức và can đảm nghị lực, tinh thần mạnh mẽ đủ sức đối phó với thời cơ. Nhưng ngày giờ quá cận, khuyên toàn đạo hữu để trọn tấm nhiệt thành muôn năm một mối. Gắng sức đoạt kỳ nguyện vọng.

Ê, Tiếp Đạo hằng ngày tới lui chung lo trong khi Khải Hoàn tiếp nghinh Thánh Chúa, đặt đem mặt Đạo trên máy truyền thanh cho đời thấu đáo tôn chỉ là cơ Đạo lập

---

Đời phục hưng cứu nước, độ thể thoát chốn trầm luân, khỏi cơn thống khổ. Trách nhiệm của em là lo về mặt Đạo trong lễ khải hoàn, quân thân hội ngộ, bá tánh vui lòng, ngâm câu tự toại an nhàn, thái bình phi bấy.

Ê, Thượng Vinh em phục tài Qua chưa? Qua đã hứa rằng Thiên La có Qua nổ lực, bom nổ ba lần, con Thầy toàn vẹn.

(Hiển Trung bạch: .....)

Ê, chệt làm mà các-chú chịu, đó là cơ vay trả hiện thời. Còn tụi nào vay vốn nhiều thì kể đây họ trả lời to, có khi tiêu luôn quốc nghiệp mà trừ chưa đủ số lời Tổ Tiên, lại cháu con tạo ác vô ngần. Thiên Điều định họ ngày này phải trả cho đủ vốn lời nếu thiếu.

Ê, mấy em biết họ thiếu rồi làm sao không? Cứ bắt toàn chủng tộc của họ làm công mà trừ. Chẳng phải làm cho đủ nợ mà thôi đâu, còn phải làm công cho kẻ khác trả mới đủ số nợ của toàn quốc thể họ vay từ thử, nếu chẳng vậy thì mất lễ công bình của Thiên Điều định đoạt.

Ê, Qua hứa với em rằng lo tiền cho em xài.

THI:

*Chú Tý phục em cái việc xài,
Có tiền Anh Lớn cứ mua hoài;
Nào xe, nào vải, nào bàn máy,
Tủ bạc khui ra đếm đếm hoài.*

Qua lo bạc, em cứ mua, mua cho đủ xài.

(Hiển Trung bạch: .....)

– Còn thiếu gì, Qua còn gọi ở tử nhà của ..... cười, của ai mấy em biết không?

(Hiển Trung bạch: .....)

– Cửa nhà thương nước mà họ sợ thẳng thù, đến ngày hấn lật dù rồi tự do người hữu tâm công khai giúp Đạo hay là giúp Nước, họ cũng tự quyền, ai làm chi họ thì mình có lo chi thiếu bạc xài về việc nước.

Người phân Đòi họ đi xuôi, còn riêng về bên Đạo sở trường đi ngược mà men tới mới là lạ cho – Ê, chuyện này đi tới mức ăn chứ không thua.

Ê, Đức với Minh cậy qua tỏ lời thăm tất cả mấy em, Qua có gặp Minh về kiến diện Chí-Tôn. Minh, Đức đồng hiệp với Qua lo cơ phục quốc, giúp sức với mấy em. Cảm thay cho tình huynh nghĩa đệ trong lúc rẽ cánh chia đường, kẻ Thiên Triều người Dương Thế. Minh có mấy lời cảm tạ Hội Thánh và tất cả anh em chị em hết lòng lo cuộc an táng cho Minh, đệ huynh đông đủ, đó là một đặc ân Hội Thánh ban cho về phần xác thịt, còn về phần Thiêng Liêng, Chí-Tôn cho hưởng cao thăng Thiên Tước.

Ê, Minh công chưa là mấy mà như thế, còn nhiều anh em công to đức dày lo xong trách nhiệm, sản nghiệp Thiên Triều hiển vinh cao cả.

Ê, Qua sẽ thi hành một phương diệu pháp tối thượng vô biên, bắt ngờ thành sự: “*Để Qua làm Trình Giáo cho Tín với Thành găng nhau*”.

(Hiển Trung bạch: .....)

– Để coi ..... Ê, tôi phục tài Ông T.T. đoán cũng là mé lắm đa, giỏi. Thôi tôi xin ông lo thêm một cú chót cho đắc thành quốc vụ, rồi chừng ấy toại chí biết bao. Tiên phạm ca tụng vạn sự đắc thành.....

Tiếp điểm

LÊ TẢ QUÂN

Lão Thần xin chào chư vị,

Lão lấy làm vui được thấy cơ độc lập của nước nhà, đổi ách nô lệ mang nặng hoàng quốc thể trót gần thế kỷ nay được lo đuổi kẻ thù chung ra khỏi nước, rước Chúa Thánh huân ngôi, giống Tiên Rồng phục nghiệp, danh của Lão Thần tái diễn “*Nghĩa Binh*”. Lão hằng ngày ám trợ cho chư vị đoạt thành nguyện vọng và độ toàn chiến sĩ Nam bang hùng tâm phấn khởi.

Lão sẽ thúc dục dân sanh đồng tâm nhập ngũ, danh tướng Việt Nam tái sanh khởi nghĩa. Ấy là đúng ngày giờ Thiên Đình đã định, Lão hả dạ biết bao.

Để lời cảm ân ngài Giáo Sư Thượng Vinh Thanh nhắc đến tên Lão Thần, đồng được báo bổ ân Vua, cứu lấy giống nòi thoát ách nô lệ thì còn chi quý hơn.

Đức Quyền Giáo Tông nhượng cơ là vì có Lão Thần cầu xin, lại là Ngài có việc cần lo mạng lệnh của Chí-Tôn nên phải thăng Triều tức cấp. Lão Thần lấy làm toại chí nay được hội diện cùng chư vị luận đàm quốc sự. Vậy Lão Thần hứa từ đây hằng ngày về giúp “*Nội Ứng Nghĩa Binh*”, sẽ có Lão Thần ám trợ luôn.

Thôi Lão xin chào chư vị, Lão kiếu. THĂNG

Lời của Tác Giả: Trước khi đảo chánh ba ngày, có Đức Lý Giáo Tông giáng “*ban khen*” việc tổ chức có kỷ luật và Anh Cả sắp đặt mọi việc cần yếu phải hoàn tất trong hai bài Thánh Giáo sau đây:

CĂN CỨ SAIGON

18. 22 THÁNG GIÊNG ẤT DẬU (6-3-1945) 20GIỜ20

Phò Loan: Lê Sanh Ngọc Hoai Thanh và Lê Sanh
Thượng Tý Thanh.

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh, Lê
Sanh Thượng Danh Thanh và Thông Sự Phú.

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Đại hi! Đại hi! Lão chào hiền hữu Thượng Vinh
Thanh và tất cả chư hiền hữu. Cười.....

Lão ban khen hiền hữu tổ chức trật tự đặc biệt, lại
gồm đủ kỷ luật Nội Ứng Nghĩa Binh hàng ngũ chỉnh tề,
oai nghi lẫm liệt, hùng hồn chiến sĩ Việt Nam phục quốc,
thiệt hành nhiệm vụ nghĩa binh khởi nghĩa ngày cận đây
chiếu theo Thiên Thơ, đắc lực trăm phần gồm cả về ta trọn
thắng. Nhưng hiền hữu lấy hết trí khôn thiêng liêng của
Đấng Chí-Tôn ban cho đặng hành sự, tức là hành binh
khởi nghĩa buổi này là kỳ chót, lại là độc nhất. Truyền
lệnh muôn người đồng tâm như một.

(Giáo Sư Thượng Vinh Thanh bạch: .....)

- Dạy toàn chư Chức Sắc và cả thầy đạo hữu là **Chiến
Sĩ khi hành sự nhớ niệm danh Đấng Chí-Tôn và chư
Thần, Thánh, Tiên, Phật cùng các vị Trung Thần Tiên
Vãng** đồng ám trợ thì thoát nạn tên đạn, tích thương.

Lão vui mừng chi xiết. Hiền hữu và cả Hội Thánh
mừng đi.

THI

*Trời Nam nay đã thoát vòng tôi,
Thánh Chúa hồi loan thương Bửu Ngôi;
Hồng Lạc bốn ngàn năm vẫn nổi,
Từ đây Đời Đạo sắp đi đời.*

Hiền hữu khả thọ pháp, đốt chín cây nhang cột tại đầu cơ cho Lão hành pháp.

(Hai vị Phò Loan nâng Ngọc Cơ cho Đức Lý hành pháp).

– Lão nói ít, hiền hữu hiểu nhiều: muôn điều toại nguyện, cặn lăm đa, hiểu nghe.

Để có Thượng Trung Nhật về chỉ dạy thêm cho hiền hữu biết đủ các việc về trách nhiệm của người nầy lịnh.

Lão xin kiếu.

THĂNG

(Tái cầu) 6-3-1954

QUYẾN GIÁO TÔNG

Chào em Thượng Vinh Thanh với bốn em.

Anh Cả về đây mấy em.

Ê, Qua về kỳ này vốn to lăm đó mấy em.

(Giáo Sư Thượng Vinh Thanh bạch: .....)

– Có Qua bên các em luôn luôn. Kế thượng sách đắc thành nay mai, kêu là bất ngờ thành sự đó mà.

THI

*Ghe bầu không gió kéo đi khan,
Rừng biển mênh mang khó nổi toan;*

---

*Tính kế “không thành” ra mắt kế
Cơ Trời định phạt dễ gì than.*

Ê, em cho lệnh trữ thêm lương thực, và nơi căn cứ Hăng Tàu, những người già cả yếu quá với kẻ có bệnh nhiều phải ở lại một nơi cho đặc biệt, khi hữu sự, sắp có người hộ giữ họ, đừng cho họ đi đầu lộn xộn. Căn cứ đó cũng phải sắp chữa lại một toán “*Nội Ứng Nghĩa Binh*” canh giữ trong khi Nhà Binh hành sự. còn bao nhiêu tòng lệnh Nhà Binh Đại Nhựt Bốn thừa hành khởi nghĩa, tóm thâu cơ đồ quốc nghiệp.

Ê, trong khi tiền binh đoạt thành, phải cho cẩn thận, chẳng khác gì việc đánh cờ, mình trăm phần chắc thắng, nhưng quá cẩn thận coi lại nước nhà, sĩ tượng giữ cung kín đáo; biên cương xe pháo khởi sự tấn công thì bàn này về ta trọn thắng, bởi vì bên kia tuy còn một ít con, rũi thay! Chậm tay chú Lùn tấn xe chiếu bí.

THI:

*Ghe bầu bị cạn giữa non xanh,
Vì bởi tin lời của Mỹ Anh;
Mắt ngóng phi cơ cùng chiến hạm,
Nào dè bại trận bật âm thanh.*

Ê, bọn da trắng nó hại tụi phương Tây, giống mũi cao bán quân cao mũi, cũng như bên sắc da vàng giúp người huỳnh chủng, dân Á Đông trợ người Á Đông.

*Còn chẳng bao xa, Vua ta về nước,
Dân nam tiếp rước, Lễ trọng lấy lòng.
Tôi Chúa vui mừng, Kể sao cho xiết,
Cơ Trời ai biết, Đại sự thời lai,
Là buổi hôm nay, Nước Nam độc lập.*

---

*Hết cơn vui dập, Đến lúc trùng hưng,
Khánh chúc tân Quân, Đồng tôn Đế vị.*

Ê, Qua nói rõ là nay mai cơ phục quốc nổ bùng.

(Giáo Sư Thượng Vinh Thanh bạch: .....)

– Trên có Qua và cả thầy các Đấng vô hình đồng ám trợ. Dưới đã sẵn hùng binh Nhựt Bồn, còn hay hơn nữa là em lấy trí khôn ngoan sắp trật tự cho chính tể, hàng ngũ nghiêm trang thừa hành nhứt luật thì được vẹn toàn thành sự.

(Giáo Sư Thượng Vinh Thanh bạch về vụ tiếp rước Quan Nhựt Bồn viếng hàng ngũ Nội Ứng Nghĩa Binh tại hảng tàu Nitinan).

– Ê, em biết lúc đó Qua ở đâu không?

(Giáo Sư Thượng Vinh Thanh bạch: .....)

– Phải đó. Ê, Qua phục tài chưng sớ của em. Nhưng thế mà nói tóm ai cũng khoái rần, mà Quan Nhựt lại khoái rần hơn.

Ê, còn khoái tê mình em biết ai không?

(Giáo Sư Thượng Vinh Thanh bạch: .....)

– Nhiều lắm, là Chức Sắc với Đạo Hữu, anh hùng chiến sĩ thanh niên đó mà. Anh Hùng thiệt, nếu không phải sao dám đương đầu với Tây!

(Giáo Sư Thượng Vinh Thanh bạch hỏi về vấn đề độc lập của Ấn Độ, Miến Điện, Phi Luật Tân, v.v.)

– Được ngay, không ai qua nổi cơ Trời. Toàn thắng Đại Đông Á, nhưng cuộc chiến pháp nhiệm mầu, lại cơ trả vay chưa đủ sanh mạng nên còn tấn tới thối lui cho y

---

theo Thiên Thơ tiên định. Rốt cuộc rồi các nước Á Đông
thầy đều độc lập, chịu ơn chú Lùn tất cả. Đáng kính đáng
phục, mà lại đáng thương. Tuy người Lùn mà nghĩa cao,
hy sinh cả nước, cố ách nô lệ toàn thể dân chúng Á Đông.
Thật là hùng cường mà đại nghĩa hiệp. Đáng một nước
làm anh, xứng đáng lắm vậy.

THI

*Độc lập là ngày sắp cận đây,
Đuổi quân da trắng trở về Tây;
Hồi ban Hoàng Đế lên ngôi báu,
Đất Thuần Trời Nghiêu vệt ngút mây.*

Chào các em. Qua thăng.

Lời của Tác Giả: Ngày đảo chánh Pháp là 9-3-1945.
Mãi đến ngày 3-4-1945 mới có cơ hội cầu Đức Lý và Anh
Cả. Sau đây là 2 bài Thánh Giáo tiếp nhận được của hai
Đấng.

CĂN CỨ SAIGON

19. 21 THÁNG 2 ẤT DẬU (3-4-1945), 20GIỜ45

Phò Loan: Cao Tiếp Đạo và Ngọc Hoai Thanh

Hầu Đàn: Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh,
nhị vị Lê Sanh Thượng Tý Thanh và
Thượng Danh Thanh, Thông Sự Nguyễn
Tuấn Phú.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Lão chào Cao Tiếp Đạo, hiền hữu Thượng Vinh Thanh và chư vị Lê Sanh.

Lão lấy làm vui chi xiết được cả Thiên Triều hoan hô tôn tặng nhiệt liệt, lại được Chí-Tôn ban khen vô tận, Lão phi dạ biết bao, đó cũng nhờ hiền hữu Giáo Sư Thượng Vinh Thanh biết trọn vâng mạng lệnh của Lão với tất cả Hội Thánh đồng biết tuân theo nhưt lệnh chỉ huy thừa hành phận sự mới được vẹn toàn đặc lực.

Cơ phục quốc đoạt thành dễ dàng như chớp nhoáng, đó là trận pháp nhiệm mầu phi thường độc nhưt, chóa mắt kinh tâm, trí phàm vô đoán. Nhưng họ cũng tưởng là một việc dễ làm, hô hào tổ chức đảng nọ phái kia mong đồ vương định bá, oán trả ơn đền, trừ gian khử bạo, nhưng rốt cuộc đóng một trò cười làm cho người trí thức thượng lưu nhìn nhau mà cười nôn ruột.

Này chư hiền hữu: cốt quỷ mà muốn đoạt ngôi Tiên, cơ Trời trước diệt, tà kế bất thành, chánh ngôi trở mặt. Việc ấy chẳng còn bao xa, trắng đen phân biệt.

Cao Tiếp Đạo, hiền hữu Thượng Vinh Thanh, nên tin kế mầu Nhứt Bản. Cũng như Thiên Điều bên Đạo: Đời thì đi xuôi mà Đạo Trời, đấm con của Trời toàn là đi ngược, mà mỗi việc mỗi thành, đó mới phi phạm, mà phi phạm thì của Trời với của Triều Thiên, Phật Tiên Tam Giáo, mà sức phạm, kể ma, thắng qua sao đặng.

Ách Đời đã cõi, màn Đạo phủ che, độ người bất phước thì việc Đạo cũng sắp đi đôi. Ấy là Đạo Đời tương đắc. Đời độc lập, Đạo cũng loan truyền, độ dân qui thiện, Nước mới được thối bình, dân an cư lạc nghiệp, Chúa Thánh tôi hiền, trẻ già ngậm cơm vỡ bụng, ca khúc khải hoàn, thanh nhàn muôn thuở lạc thú thì còn chi là hơn nữa.

Lão đặng cả Thiên Triều khen tặng, Chí-Tôn ban cao quyền pháp. Lão chẳng tiện Thiên Điều lậu tận. Lão được hủ dạ hài lòng đó cũng nhờ Thượng Vinh Thanh nhứt hết và toàn hạng con hiếu hạnh của Chí-Tôn. Lão hết sức cảm mến nên để lời trân trọng ban khen hiền hữu Thượng Vinh và chư Chức Sắc Thiên Phong nam nữ cùng đạo hữu lương phái trẻ già tất cả.

Từ đây, Lão sẽ ban đẩy ân huệ cho toàn Hội Thánh cùng tất cả nhơn sanh trọn hưởng cơ độc lập kể đây, dân nam phi dạ. Cao Tiếp Đạo đã tới vai tuồng, mau lên sân khấu.

(Cao Tiếp Đạo bạch: .....)

Lão dám cam đoan một triệu lần Nhứt Bản thắng trận luôn. Cứ lần lượt giải bày cơ mầu chẳng phải riêng nhà cầm quyền Đại Nhứt Bản mà thôi, mà là toàn thế giới được biết là khác. Lão ban khen và ban ơn toàn Hội

---

Thánh lần chót, để có Thượng Trung Nhựt đến hiện diện cùng chư hiền hữu. Lão hết lòng cảm mến sự hy sinh trung thành của con cái Chí-Tôn là toàn người trong Đạo nên Lão để hết trí Đại Tiên, Giáo Tông Nhứt Trấn ban khen và ban ơn cho toàn Đạo. Lão đa tạ chư hiền hữu. Lão kiếu.

THẮNG

(Tái cầu) 3-4-1945

QUYÊN GIÁO TÔNG

THƯỢNG đình hã dạ chí Tiên Gia
TRUNG nghĩa Lạc Hồng của nước ta;
NHỰT nguyệt càn khôn gương chói khắp,
ĐẾN đây Sử Việt nét thêm lò.

Ê, mấy em coi lời Tiên Tri của Qua có xê chút nào chẳng?

(Giáo Sư Đại Biểu bạch về vụ Đức Kỳ Ngoại Hầu sắp về ??)

– Có mòi lắm mà. Qua đã tự nói với mấy em Qua là Ông Tiên từ hồi nào.

(Giáo Sư Đại Biểu bạch hỏi cơ độc lập còn lâu mau).

– Không lâu, mà mau cũng chưa mấy trọn.

Ê, độc lập lấy danh, nhưng cũng nhờ nước đàn Anh dìu dắt. Ấy là nương thế lực chú Lùn đi xa cho quen gối đã mà.

Ê, chú Lùn thật tốt, không ý đánh lừa đâu mấy em phòng ngại. Trận bão vừa qua, sóng gió mới êm, nước còn trong lẫn đục. Đẳng phái lung tung, võ ngực khoe công.

Ê, mà công của ai kia mà! Qua hết sức cảm thương

“*chiến sĩ tâm vong*” nỗ lực đoạt thành, không một chút lòng sợ hãi. Rần rần, rột rột, đem giây theo cột.

Ê, Qua đã hứa rằng: “*Niệm đến danh của Chí-Tôn thì không mang tích thương chi cả*”. Mấy em coi, đi bao nhiêu thì về bấy nhiêu mà ngoài con của Chí-Tôn thì khác đó. Đồng thời người Nhựt cũng đi một lượt, kẻ mất người còn, con Thầy nguyên vẹn. Từ cổ cập kim. lịch sử nước nào đánh giặc mà đặng thế ấy chẳng?

Chẳng phải là Trời, hỏi ai đặng như thế không?

Qua trả lời rằng “*không*”, không thiệt mà.

(Giáo Sư Đại Biểu bạch về vụ biểu tình tại Vườn Ông Thượng và tuần hành khắp đường phố ở Saigon ngày 18-3-1945).

Ê, đời đứt mây con mắt. Không biết tụi Đạo Cao-Đài nó ở đâu. Nào là Hương chức sở tại kiểm bắt, nào là mật thám truy tầm, bọn Tây lom lom dò xét mà không thấy tụi họ hợp nơi nào. Tòa Thánh Tây Ninh, Kim Biên với hết thầy các Thánh Thất đều bị đóng cửa mà tụi nó ở đâu? Bữa hãm thành tủa ra khắp chốn. Nào là hãm thành, gác nẻo, toàn là bọn Đạo Cao-Đài không! Còn một điều lạ hơn là “*Chú Linh Annam*” y phục chỉnh tề lại thêm khúc tre nhọn lều. Cười .....

Không biết họ tổ chức cách nào, ở nơi đâu, coi cùng khắp chốn chẳng thấy một ai mà “*Lễ biểu tình*” mười phần hết tám (tám chục phần trăm). Kiểm khắp thôn quê không có, mà họ nhè chỗ Ông Toàn Quyền ở mà họ ở gần đặng làm quốc sự rồi lật tuốt thẳng Tây chạy cang vô bụi mới lạ cho chớ! Mà họ ở cho một đám tại hăng tàu Nitinan, họ tủa ra như bầy ong vò vẽ đánh ra máu chùn lông.

Ê, Thiên Binh Thần Tướng, tội phạm dễ chi biết
đặng.

Cái bọn túi cơm giá áo nó mừng nhưng mà hồ thẹn,
trong tâm khó chịu lắm đạ mấy em.

Phần Đồi họ cũng biết rằng nếu vụ tổ chức bí mật
như thế, trừ Đạo Cao-Đài ra thì các Đảng Phái khác
không tài gì làm đặng.

(Giáo Sư Đại Biểu bạch: .....)

– Chí-Tôn có dạy trước rằng lập Đạo cứu Đồi, cơ
Đồi phải nhờ tay Đạo dắt dìu thì Đồi kia mới mong thuận
phong mỹ tục đặng, đó là phận sự của mấy em phải gánh lo.

Qua kiểu mấy em.

THĂNG

TẠI SAO ĐẠO CAO-ĐÀI CÓ QUÂN ĐỘI

Muốn làm sáng tỏ vấn đề, Tác Giả mạn phép ghi chép sau đây bài Thánh Giáo của Đức Lý Đại Tiên nơn danh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Lý Giáo Tông giảng dạy Đức Hộ-Pháp tại sao có Quân Đội Cao-Đài, bài này có liên quan đến việc “*Bổ Túc cuốn Hồi kỳ của Phối Sư Thượng Vinh Thanh*”.

Tại CUNG ĐẠO TÒA THÁNH TÂY NINH

20. MÙNG 1 THÁNG 3 NĂM MẬU TÝ (DL. 9 AVRIL 1948)

Phò Loan: Phạm Hộ-Pháp và Trần Khai Pháp

Hầu Đàn: Chư Chức Sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện và chư đạo hữu lưỡng phái.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Bảo Thế, hiền hữu nói lại với cả chư Thiên Phong và chư đạo hữu đạo muội lưỡng phái rằng Lão chào đó.

Hộ-Pháp hiền hữu: Từ ngày hiền hữu hồi mã, Lão chưa đến viếng đặng, chẳng phải lơ lảng tình nhau, nhưng buổi Thiên Thơ biến chuyển, nếu Lão đến thì e cho vì thương mà thổ lộ Thiên Cơ, phải bị tội Ngọc Hư định án.

Nay vì đã gấn liểu kết, dầu cho còn xảy ra tai nạn cho nơn sanh chút ít chẳng hại gì, nên Lão đến phân trần đôi điều hơn thiệt. Hiền hữu khuyh tâm vì Lão và Thượng Trung Nhựt lập Quân Đội khi hiền hữu vắng mặt có phải?

Tình cảm đôi ta phản trắc:

---

*“Lão là Thiên Điều mà cầm quyền trị thế,
Còn hiền hữu tại thế mà nắm Thiên Điều”.*

Lão xin nhắc: Khi hiền hữu tịnh pháp tại Thủ Đức, Lão đã nói Cơ chuyển thế Trời Người hiệp một, hiền hữu có nhớ. Cười .....

Thiên Đình tại Thế, Thế tại Thiên Đình, Cơ huyền bí độ tận chúng sanh mới đặng, có phải? Thoảng như vậy thì Cơ chuyển thế nguy hiểm này, nhơn sanh sẽ định số phận, hiền hữu thế nào có biết. Cười .....

Chẳng lẽ phải chịu một phen khảo xác nữa thì nạn chiến tranh Lão đã tiên tri từ trước, vì chủng tộc Việt Nam vô Đạo, mới khó giải kiết cứu nguy. Nếu hiền hữu ngày nào cầm lại Thiên Thơ thì mới rõ phần nhơn quả.

Chẳng lẽ Lão là chủ phần xác của nhơn sanh mà ngồi khoanh tay, không tìm phương cứu chữa. Địa vị của hiền hữu như Lão thì hiền hữu mới thế nào? Chẳng phải vì những kẻ lợi dụng vô tâm, đọa đày thiên hạ mà lại đổ kị chẳng dám cứu đời. Hiền hữu cần dặn cả thầy các con cái của Chí-Tôn ráng sức ăn năn cầu nguyện:

THI:

*Việt Thường hữu phúc xuất Thiên Quân
Chuyển thế Chí-Tôn vĩ định tuân;
Trị loạn Nam Phương trừ mạnh hổ,
Thừa binh Bắc Địa kiến kỳ lân.
Hoàng Triều hậu nhứt nghi tòng cổ,
Văn hiến tương lai khả hoán tân;
Thánh Chúa hiền thần phò Tổ Nghiệp,
Khải ca định vận tại Thu Phàn.*

Hiền hữu nói với Tài và các bạn khác rằng Lão chuẩn y phẩm vị, nhưng phải đem cả tín đồ của họ về Tòa Thánh mới đăng nghe. À, còn Khoa thì đợi Cao Thượng Phẩm định liệu.

THẮNG

BÌNH LUẬN CỦA TÁC GIẢ

Trong những bài Thánh Giáo, chư độc giả hoặc chư tín hữu vừa đọc xong không khỏi thắc mắc về hai điểm “*tiên tri*” không được thực hiện, rồi bật luôn.

Tác Giả muốn nhắc vấn đề:

a/ Chúa Thánh không trở về nước được.

b/ Lời cam đoan của Đức Lý Đại Tiên là “*Nhứt Bốn*” thẳng.

Nếu suy luận theo “*thường tình*” thì cho rằng hai Ông Tiên nói sai. Suy luận theo “*huyền bí*” của Đạo Giáo, thì sự việc lại khác.

Tác Giả xin giải thích:

a/ Các Đấng Thiêng-Liêng hằng dạy: Thiên Thơ biến tướng, Thiên Thơ biến chuyển, Thiên Thơ có nhiều bí ẩn mà lắm khi chư Phật chư Tiên cũng không đoán trước được.

Thì việc Đức Kỳ Ngoại Hầu Cường Để sắp trở về nước, Thiên Thơ có nét ghi rành nên Đức Lý Đại Tiên và Đức Quyền Giáo Thông Thượng Trung Nhứt cùng các Đấng khác căn cứ theo điều Thiên Thơ đã lộ mà chỉ giáo lại cho chư môn đệ là có ý thúc dục dân tâm, khuyến khích chư đạo hữu lo cho giống nòi, cứu dân, cứu Nước, tức là cứu Đạo vậy.

Nào ngờ kết cuộc Đức kỳ Ngoại Hầu không về nước được. Về vụ này Giáo Sư Đại Biểu và toàn thể Hội Thánh đều thắc mắc, trông mong có dịp sẽ bạch hỏi Đức Lý và Anh Cả. Mãi đến năm tháng sau ngày đảo chánh, tức là ngày mừng 4 tháng 7 năm Ất Dậu (11-8-1945) mới có Đoàn Cơ tại căn cứ Saigon, Giáo Sư Đại Biểu Thượng Vinh Thanh bạch hỏi Đức Quyền Giáo Tông cho biết Đức Kỳ Ngoại Hầu còn có thể về nước đặng chăng? Thì được Đức Ngài đáp như sau: (nguyên văn).

“Việc ấy một điều khó nói, kể đây mấy em hiểu rõ.

Về, về bằng một điều bí mật, rồi sẽ có lăm việc hay, trước sau Quốc Dân cũng được tiếp nghinh kiến diện, mà bằng một lẽ khác^[1].

Ê, đó cũng là huyền bí của Đức Lý Đại Tiên sắp đặt, bởi vì có hai lẽ: về phần Đạo nô nức vui mừng, còn bên Đời cũng hoan nghinh, nửa toan phá hại, nên cuộc rước mới ngưng trệ thế ấy; mà cũng tại thời cuộc chiến tranh biển chuyển nên người Nhứt còn lừa buổi đợi thời thuận tiện sẽ đưa ra cho Quốc Dân kiến diện mà Thánh Thể an toàn.

Em Thượng Vinh Thanh cứ an tâm, các việc có Qua lo liệu cho. Ví như cuộc tiếp rước bất hợp thời, thì cứ chỉ rõ cho chiến tranh làm trở ngại, mà là cũng tại lữ một nước sâu dân toan lòng phá hoại nên mới ra có ấy”.

– Đức Lý Đại Tiên nhơn danh Giáo Tông Đại Đạo

---

[1] Một thời gian sau, đến 1954, Đức Phạm Hộ Pháp sang Nhứt-Bốn, tiếp rước tro Đức Kỳ-Ngoại-Hầu Cường-Đế về Nam với một cuộc lễ tiếp-nghinh vĩ đại của Quốc-Dân tại phi-cảng Tân-Sơn-Nhứt Sài Gòn và tại Tòa Thánh Tây-Ninh. Tro của Đức Ngài, đựng trong một cái bình xưa, quàng tại Đền thờ BÁO-QUỐC-TỬ, được chư tín-hữu Cao Đài tôn sùng và thờ phượng xứng đáng.

Tam Kỳ Phổ Độ chỉ dạy sơ như vậy:

“Thiên Điều rất nên mầu nhiệm, sức phạm không phương dự đoán nổi, máy tạo chuyển xoay, cơ Trời vay trở cho kịp với Thiên Thơ”.

Tác giả vịnh theo lời giải thích trong hai bài Thánh Giáo trên đây tường thuật lại cho chư đệ độ giả và chư tín hữu am tường lý do tại sao có khi lời tiên tri không thực hiện đúng mức.

b/ Lời cam đoan của Đức Lý Đại Tiên nói rằng Nhựt Bốn thắng trong lúc bị Mỹ oanh tạc cho hai quả bom nguyên tử tại Quảng Đảo và Trường Kỳ (Hiroshima và Nagasaki) khiến Nhựt Hoàng, vì muốn tránh nạn tiêu diệt, phải tuyên bố “đầu hàng”, nhưng trong sự “đầu hàng” này có điều thắng lợi lớn cho Nhựt, cho Thế Giới, mà ít ai để ý.

Sự thật, nếu không có “Đệ Nhị Thế Chiến”, nước Nhựt không can đảm đương đầu với Anh-Mỹ, thì chưa chắc ngày nay các nước nhược tiểu từ Đông Nam Á cho đến Phi Châu được giải thoát ách nô lệ của các Siêu Cường.

Đây là một bằng cứ hiển nhiên là Nhựt Bốn thắng, thắng “trộn vện về tinh thần”, toàn thế giới đều công nhận như thế.

Tác Giả có lời kiêu lỗ cùng chư đệ độ giả và chư tín hữu mà tỏ bày quan niệm cá nhân, nếu có sơ thất về ý kiến xin niệm tình chỉ giáo.

Viết xong tại Tòa Thánh Tây Ninh

Ngày rằm tháng tư năm Quý Sửu (dl. 17 Mai 1973)

TRẦN QUANG VINH

Đạo Hiệu Hiển Trung

BỔ TÚC QUYỀN *Hồi Ký*
CỦA GIÁO SƯ
THƯỢNG VINH THANH
Đạo Hiệu HIỂN-TRUNG [1973]